

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

Marec – April 2003 / Adar II – Nisan 5763

vydané organizáciou Chevra

Snehová búrka v Jeruzaleme

Ce

Abigail sa už nevráti

Hamas slu- buje pomstu

Slovo na úvod

Mesačné správy z Izraela

Správy zo Slovenska

Múr modlitieb

Vzdelávanie

Ponuka publikácií

strana 2

strana 3

strana 26

strana 28

strana 36

strana 38

SLOVO NA ÚVOD

Milí bratia a sestry,

ďakujeme Bohu za vás, ktorí sa modlíte za pokoj pre Jeruzalem, ktorí stojíte ako stráž na veži a prihovárate sa za Izraelský ľud.

V tomto čase, keď v susednom štáte Izraela je vojna si uvedomujeme, že sa máme veľmi dobre. Nemusíme sa báť, že padne na nás nejaká „bomba“, že nás trafí „zatúlaný“ náboj vystrelený zo zbrane, že v autobuse alebo na trhu číha muž opásaný množstvom trhaviny, že v pizzerii sa môžeme pokojne najesť. Uvedomujem si, že mám kde spať, mám čo jesť, mám si čo obliecť. Uvedomujem si, že Jeho milosť ku mne je veľká a úžasná, Jeho trpezlivosť je predivná, Jeho spravodlivosť prísna. A preto Mu neustále vďačím za každú radosť a pokoj, ktorú mi dáva, a ktorou ma posilňuje.

Prosím vás o ospravedlnenie, pretože kvôli chorobe sme spojili marcové a aprílové vydanie mesačníka. Je zrejme, že niektoré informácie budú pre vás už neaktuálne, pretože sled udalostí v Izraeli ako aj vo svete je veľmi rýchly a v mesačníku poskytujeme prehľad správ za predošlý mesiac. Dúfam, že vám tieto správy dostatočne poskytujú obraz o dianí v Izraeli.

Sme veľmi radi, že sa môžeme rozširovať a tak zlepšiť našu komunikáciu s vami, ktorí žijete v Českej republike. Posielame vám nové šeky s novým účtom. Poštovú adresu a číslo účtu nájdete na poslednej strane mesačníka ako i na nových šekoch.

Prajem vám veľa Božieho pokoja počas sviatku Pesach (pascha).

S pozdravom SHALOM

Jozef Janits
Chevra tím

Mesačné správy z Izraela

MAREC 2003

“...Bola to pravda, čo som počula vo svojej zemi...” (1 Kráľ. 10:6)

IZRAEL SMŪTI NAD STRATOU ILANA RAMONA

“Počuli sme hrozný výbuch, po ktorom sa otriasal a rinčal celý dom. Najprv som si myslela, že na náš dom spadol strom ... dom sa stále triasol, ako keby bolo zemetrasenie.” Tieto slová mi e-mailom poslala moja príbuzná, ktorá žije v mestečku Tyler v Texase asi 40 míľ (64 km) od mestečka Palestína v Texase, nad ktorým sa pri prelete atmosférou 1. februára rozpadol raketoplán Columbia. Nárazové vlnenie a zvláštne biele stopy, ktoré počuli a videli mnohí ľudia vo východnom Texase sprevádzali tragický koniec posledného letu Columbie a jej siedmich odvážnych pasažierov vrátane izraelského milovaného “vesmírneho hrdinu”.

Izraelčania, ktorí sa doma boria s terorizmom, prípravami na možný iracký útok a upadajúcou ekonomikou, upínali na Ilana Ramona veľké nádeje. S očakávaním, že Ramon prinesie aspoň radostné rozptýlenie, ak už nie pýchu a slávu tomuto malému sužovanému národu, zverili Izraelčania svojho prvého astronauta do schopných rúk odborníkov z NASA. Každý očakával šťastný návrat domov. Ramonova manželka sa priznala k vnútornému nepokoju a povedala, že si nevydýchne, kým sa misia neskončí, no ani ona netušila, čo sa nakoniec stane. Ramonova rodina stála pri raketovej pristávacej ploche Vesmírneho centra Johna F. Kennedyho a s napätím sledovala západnú oblohu, aby vysoko hore zachytili prvý náznak vracajúcej sa rakety. Tá sa však nikdy neobjavila. “Stratili sme ich tak blízko k domovu,” povedal prezident Bush vo svojom pamätnom príhovore.

Skutočnosť, že sa raketa rozpadla nad “Palestínou” v Texase môže a nemusí mať nejaký význam. Ako kresťania nechceme prehliadnuť znamenia, ale zároveň nechceme byť prehnane dôverčiví. Za pozornosť stojí, že medzi troskami, ktoré sa našli v Louisiane, bol aj kúsok látky s neporušenou modrou Dávidovou hviezdou na striebornom pozadí. Kaplán brigádny generál Jisrael Weiss povedal: “Pre mňa je to skutočný zázrak. Je to, ako keby Ilan Ramon žil ďalej ako zástupca židovského národa.” Ak by sme teda hľadali znamenie, možno nám tá zachovalá modrá hviezda chce povedať, že aj napriek veľkým pohromám Izrael ako taký bude žiť.

Ramonov brat Gadi Ramon popísal Ilanov posledný e-mail slovami: “Boli sme kvôli nemu veľmi šťastní. Bolo to vyvrcholenie jeho života a tak to aj ostalo. Povedal, že bol

taký šťastný, že sa ani nechcel vrátiť späť na zem. A ani sa nevrátil...”

11. februára Ramonove pozostatky uložili k odpočinku na Mošav Nahalal, nádhernom mieste nad Jezreelským údolím. Ramon povedal, že pri pohľade z vesmíru je “planéta Zem krásna”. Vyslovil nádej, že taký mier a pokoj, aký prežíval vo vesmíre, raz zavládne aj v jeho domovine. Objavili sa aj isté nepotvrdené správy o duchovnej zmene v Ramonovom osobnom živote z obdobia pred misiou, keď pracoval a rozprával sa s kolegami astronautami. Ak je to pravda, možno sám Ramon našiel ten pokoj, ktorý prial svojej krajine.

VÍŤAZOM SA STAL LIKUD

Aj napriek niektorým škandálom, ktoré oslabili popularitu Ariela Šarona, januárové voľby vyniesli jemu a jeho strane ohromné víťazstvo. Likud získal 38 miest v 120 člennom Knessete, čo je podstatne viac ako predchádzajúcich 19. Opozičná Strana práce naopak stratila 7 miest a skončila s 19-timi. Stojí za pozornosť, že tieto voľby sa vyznačovali najnižšou účasťou v histórii Izraelského štátu – takmer tretina voličov zostala doma. Zakladateľ časopisu *Moment* a Židovskej národnej koalície za gramotnosť Leonard Fein povedal, že 32 %-tná neúčasť vo voľbách svedčí o tom, že “táto krajina sa nachádza v hlbokoj kríze. Panuje rozčarovanie a sklamanie z politického systému, jeho korupcie, nedostatku fantázie. O takomto stave sa hovorí ako o ‘vnútornej emigrácii’.”

V súvislosti so všeobecným pesimizmom, ktorý v súčasnosti zvierá krajinu, nedávny prieskum verejnej mienky medzi mladými Izraelčanmi medzi 25 až 45 rokov ukázal, že 40 % z nich nemá v úmysle o 10 rokov naďalej bývať v Izraeli. To je závažný problém, ktorému bude musieť nová vláda po svojom ustanovení čeliť.

Čo sa týka poradia strán po voľbách, Šinnui ako nová nádejná strana získala 15 kresiel a nahradila Šas, ktorý sa musí uspokojiť len s 11-timi. Meretz, ktorý bol svojho času stranou sekulárnych liberálnych intelektuálov, sa “rozložil z vnútra” ako to vyjadril jeden komentátor a jeho predseda Jossi Sarid odstúpil. Strana práce sa nachádza v politickom bankrote a pripúšťa, že “verejnosť nás nenávidí”. Stará Israel B’Aliyah pripojila svoje kreslá v Knessete k strane Likud, čím Šaron získal 2 miesta k svojim 38, teda dokopy 40 miest, čo je tretina Knessetu.

Najhoršiu prehru v týchto voľbách zaznamenal Amram Mitzna, nový predseda Strany práce, ktorý nevyhral dokonca ani vo svojom domácom meste Haifa, v ktorom bol veľmi úspešným starostom. Jednou z Mitznových chýb bolo, že kategoricky vyhlasoval, že by sa nepridal k národne zjednotenej vláde. Zdá sa, že politické sľuby sa robia len preto, aby bolo čo porušovať. Preto si politici vyslúžili reputáciu, že sú nedôveryhodní.

V podstate by sa dalo povedať, že Ariela Šarona priviedla k moci a aj ho tam drží práve palestínska *Intifáda*. Steven Spiegel z Medzinárodného inštitútu UCLA hovorí: “Palestínčania sa svojím násilím dopustili významnej historickej chyby, ktorú Spojené

Štáty dostatočne neocenili. Šaron kandidoval proti Arafatovi, kým Amram Mitzna kandidoval proti Šaronovi.” Spiegel ďalej podotkol, že predstava konkrétneho činu, ktorým by sa konflikt vyriešil, je v Izraeli populárna iba v súvislosti s nejakou silnou osobnosťou. V tejto chvíli je takou osobnosťou Ariel Šaron. Ľudia už majú dosť násilia, arabskej nenávisť, vojny a neustáleho nepokoja. Nemajú vôbec náladu na niekoho, kto chce “vyjednávať s Arafatom”, čo bolo samozrejme jedným zo základných bodov Mitznoveho politického programu.

Palestínčania, ako sa zdá, vždy prepasú príležitosť. Ariel Šaron bol ten posledný, koho chceli vidieť na čele Izraelskej vlády. Ale vlastným násilím a neústupčivosťou ho tam posadili.

Ďalším, pre koho voľby skončili neúspechom, bola strana Šas. Jej popularita poklesla možno aj preto, že ľuďom sa protiví, keď sa strany snažia získať moc a vplyv prostredníctvom náboženstva. Premiér Šaron rokoval s predstaviteľmi Národnej náboženskej strany (NNS), aby sa pridali k jeho koalícii a po deväť hodinovom rokovacom maratóne konečne dospeli k dohode. Súčasťou tejto dohody sú aj dohovory uzavreté predtým so Šinui vrátane dočasného prechodu zodpovedností Ministerstva náboženských vecí na úrad Predsedu vlády – do odvolania. Strana NNS takisto povedala, že k dohode bol pripojený list, v ktorom je vyhlásenie, že nesúhlasia s vytvorením Palestínskeho štátu a že akákoľvek snaha v tomto smere sa musí najprv ratifikovať vládou. Predseda strany Šinui Josef (Tommy) Lapid však povedal, že jeho strana bude pokračovať v presadzovaní zahrnutia Bushovho plánu do vládneho programu. Takže momentálne bude nová vládna koalícia tvorená stranami Likud (40 kresiel), Šinui (15 kresiel) a NNS (6 kresiel).

NEUTÍCHAJÚCI TERORIZMUS

Palestínske teroristické útoky a pokusy o ne nepoľavujú a to si vynútilo širšie rozvinúť zásahy Izraelských bezpečnostných síl (IBS) v teritóriách. Vďaka ostrážitosti Izraelčanov a bezpečnostným opatreniam IBS klesol počet väčších incidentov, počet pokusov o ne sa však zmenšil len minimálne, ak vôbec. IBS objavili tajné sklady zbraní, zatkli viacero samovražedných bombových útočníkov skôr, ako dosiahli cieľ svojej cesty a odpálili sa, zadržali niekoľko hľadaných Palestínčanov, našli rakety Kassam a modely lietadiel, ktoré sa používali ako bomby, a odhalili mnoho iných plánovaných útokov a/alebo tajných úkrytov materiálu.

Jednou z nových bizarných zbraní je model lietadla naložený výbušninami a ovládaný diaľkovým ovládaním. Palestínski dovozcovia hračiek v Jeruzaleme a Ramallahu dostali v decembri objednávku na dovoz stoviek hračkárskeho lietadielok, ktoré sa mali rozdávať palestínskym deťom v nemocniciach. Teroristi sa domnievali, že nikto by nenamietal proti tomu, aby sa na takýto “humanitárny” účel použili dotácie od členských štátov EÚ. Lietadlá boli zakúpené v Európe a otvorene dopravené do palestínskych

obchodov.

No ako sa zdá, žiadna z týchto “hračiek” sa k zraneným palestínskym deťom v skutočnosti nedostala. Modely previezli do palestínskych dielní, kde ich prerobili na miniatúrne “letiace bomby” s nákladom výbušnín. Testy ukázali, že takéto lietadielka dokázali doletieť do vzdialenosti jedného kilometra vo výške 300 metrov. Malá úprava motorov umožnila, aby sa motor dal na diaľku odpojiť a potom spadol na zem a vybuchol. Cieľom týchto modelových bojových lietadiel bol Jeruzalem. Po štarte z východnej časti mesta sa mohli udržať vo vzduchu 2 – 3 minúty, kým by našli svoj cieľ. Kým by sa izraelským zástupcom podarilo nájsť spôsob, ako tejto novej zbrani čeliť, mohli spôsobiť značné škody,.

Okrem týchto lietadielok Palestínčania údajne testujú celý rad iných zariadení od doma vyrobených rakiet po výbušné cigarety a únosy bývalých vojenských predstaviteľov.

Znepokojujúca je aj správa, že Palestínčania našli spôsob, ako pomocou silných bômb vyhodiť do vzduchu alebo aspoň vážne poškodiť najmodernejšie izraelské tanky. Štyria tankisti zahynuli 15. februára pri výbuchu 100 kilogramovej míny pod ich tankom Patton M-60 na palestínčanmi ovládanom území na severe Pásma Gazy. Po výbuchu tank zachvátil požiar a hoci sa bezpečnostné zložky pokúšali uväznených vojakov vyslobodiť, znemožnili to výbuchy munície v tanku. K útoku sa prihlásil Hamas.

Nanešťastie toto bol už štvrtý podobný smrteľný útok za posledný rok. 14. februára 2002 sa zabili traja tankisti, keď svojim tankom narazili na veľkú mínu v blízkosti Netzarimskej križovatky. O mesiac neskôr 14. marca zahynuli ďalší traja tankisti, keď ich tank Merkava Mk3 aktivoval silnú mínu na ceste Karni-Netzarim v pásme Gazy. A napokon 5. septembra zahynul vodič tanku a traja členovia posádky boli zranení v blízkosti križovatky Kissufim pri výbuchu míny, ktorá obsahovala viac ako 100 kg výbušniny,.

S cieľom tvrdého odvetného zásahu proti členom Hamasu, ktorí sú zodpovední za útok, IBS zhromaždili jednotky a tanky pri križovatke Karni a teraz napredujú hlboko do pásma Gazy, ktoré rozdelili na tri časti. V Nabule IBS vykonáva rozsiahle prehliadky a pátra po teroristoch a zbraniach. Podľa posledných správ našli veľké úkryty so zásobami granátov, pušiek a častí pušiek, výbušnín TATP, chemikálií, ktoré sa používajú pri výrobe bômb, elektronických detonátorov a mnohých iných predmetov. IBS pracujú aj v Tulkarme a iných mestách na Západnom brehu.

Niekoľko palestínskych vodcov vrátane muža číslo 2 v Palestíne Mahmouda Abbasa sa pred niekoľkými dňami dohodlo na ročnej “demilitarizácii” palestínskeho povstania. Abbas túto iniciatívu oznámil počas svojej návštevy v Moskve a rozhodnutie potvrdil aj Saeb Erekat. “Palestínski vedúci predstavitelia a Fatah akceptujú ročné prímerie, ktoré bolo načrtnuté na nedávnych vnútro palestínskych jednaniach v Cairo...” povedal Erekat.

No doteraz, do konca februára, viaceré palestínske frakcie vrátane Ludového frontu za oslobodenie Palestíny, Islamského džihádu, Hamasu a mučeníckych brigád Al-Aksa túto výzvu odmietajú. Namiesto toho hovoria, že “ako odpoveď na túto iniciatívu ešte vystupňujú svoje útoky proti Izraelu.” To je škoda, lebo ako sa zdá, iba podpisujú svoj vlastný rozsudok smrti. Ale čo sa dá povedať – alebo robiť – keď zloba a nenávisť otupili týchto ľudí dokonca aj voči smrti.

ZVLÁŠTNE PRÁVNE NÁROKY BELGICKA

Členovia EÚ v poslednom čase dvíhajú hlavy. Obzvlášť Francúzsko a Nemecko, ktoré našli novú nezávislosť a nové vzrušenie v protirečení Washingtonu. Ani Belgicko nechce zaostávať a svojším spôsobom sa pridalo k svojim nevyrovnaným partnerom. Belgicko chce vyšetrovať, akú úlohu zohral Ariel Šaron v roku 1982 pri masakroch v Sabre a Šatille a vyhráža sa, že to urobí akonáhle Šaron stratí svoju premiérsku imunitu.

V roku 1993 belgický parlament prijal tzv. “zákon všeobecnej kompetencie”, ktorý oprávňuje Brusel prešetrovať zločiny proti ľudskosti spáchané kdekoľvek na svete. Belgicko sa ponúka, že sa bude zaoberať súdnymi konaniami s viacerými súčasnými aj bývalými svetovými vodcami ako napríklad Jasir Arafat, Saddám Hussein, Fidel Castro a Augusto Pinochet. No momentálne všetky tieto prípady “zapadajú prachom” v kancelárii belgického žalobcu, iba jednému prípadu sa venuje najväčšia pozornosť: Ariel Šaron a úloha, ktorú údajne zohral v Libanonskom zabíjaní.

Na margo tejto nevidanej právnej trúfalosti zo strany Belgicka možno povedať niekoľko vecí.

Po prvé Belgicko nemá žiadne medzinárodne uznávané legálne právo vyšetrovať akýkoľvek prípad, ktorý nejako nesúvisí so samotným Belgickom. Medzinárodný súdny tribunál sa nachádza v Haagu v Holandsku, ale dokonca aj ten môže skúmať prípady, ktoré sú prednesené až po rozhodnutí národného súdu. Nárok Belgicka, aby mohlo nastoliť medzinárodnú spravodlivosť, aj keď sa národný súdny systém daným prípadom už zapodieval, je absurdný. Reportérka *Jerusalem Postu* Evelyn Gordon podotkla, že Belgicko sa ničím nelíši od ostatných krajín. Ak si ono môže nárokovať univerzálnu jurisdikciu, môže to urobiť aj hocikto iný. Výsledkom by bola medzinárodná právna nočná mora, v ktorej by si každá krajina mohla osobovať právo rozhodnúť o hocijakom závažnom trestnom čine, no nebolo by možné rozhodnúť, ktorý nárok má prednosť.

Po druhé, ak Belgicko odkladá prípady proti známym teroristom (napr. Arafat a Saddám Hussein, ktorí dokopy zapríčinili smrť stoviek tisíc ľudí) a zameriava sa na Ariela Šarona, samo sa vydáva obvineniam z anti-semitizmu.

Po tretie, okolnosti masakru v Libanone už dôkladne preskúmala izraelská súdna vyšetrovacia komisia na čele s Jitzakom Kahanom, ktorý bol v tom čase prezidentom izraelského Najvyššieho súdu. Komisia zistila, že IBS mali predvídať možnosť

krviprelievania a preto mali na potlačenie ozbrojeného odporu v táboroch nasadiť radšej izraelské ako libanonské jednotky. Taktiež však zistila, že Šaron nenesie žiadnu kriminálnu zodpovednosť. Pri najhoršom zlyhal v tom, že nedokázal predvídať – a následne zabrániť možnosti – masakru. Ak je tu vôbec nejaký stupeň viny, určite je omnoho nižší ako ten, ktorý by súvisel so spáchaním skutočného zločinu.

A po štvrté, samotné Belgicko je zodpovedné za masakre, atentáty a iné násilnosti v africkom Kongu. Existujú tvrdenia, ktoré sú do určitej miery podložené, že jedno storočie dozadu pod nadvládou súkromnej armády kráľa Leopolda bolo zavraždených alebo sa upracovalo na smrť 10 miliónov obyvateľov Konga, že ženy boli systematicky znásilňované, že miestnym obyvateľom usekávali ruky a museli pretrpieť únosy, drancovanie a vypaľovanie dedín. Nechcem tieto veci predkladať ako fakty, no nejaký základ pre tieto obvinenia asi existuje. Preto by si iné krajiny vrátane Izraela mohli pokojne zaumieniť, že budú súdiť Belgicko za jeho zločiny proti ľudskosti.

ARAFAT SA ROZHODOL MENOVAŤ PREMIÉRA

Palestínsky vodca Jásir Arafat sa podvolil medzinárodnému nátlaku a 14. februára oznámil, že vymenuje premiéra, ktorý bude pod jeho dohľadom hlavou palestínskej vlády. Povedal, že onedlho zvolá stretnutie palestínskeho zákonodarného zboru, aby bol nový predseda vlády odsúhlasený a mohol byť menovaný. Tradičný arabský diktátor, akým Arafat je, dlho vzdoroval myšlienke, že by mal ustanoviť premiéra. No v poslednej dobe ho tlak zo strany Štvorky (zástupcovia OSN, Ruska, EÚ a USA) donútil zmeniť názor. Arafat zatiaľ neupresnil, aké právomoci bude nový premiér mať a aký bude jeho vlastný vzťah s ním, ale Saeb Erekat povedal, že premiér bude podriadený priamo Arafatovi.

Ako najpravdepodobnejší kandidát na nový post sa javí minister financií PS Saalam Fayad. So zreteľom na túto možnosť sa Ariel Šaron nedávno stretol s Fayadom a diskutovali na tému reformovania PS a o možnosti postupného zavedenia prímeria. Stretnutie bolo označené ako “pozitívne” a v blízkej budúcnosti sa dajú očakávať aj ďalšie podobné stretnutia vysokých predstaviteľov. Mahmoud Abbas tiež prichádza do úvahy ako kandidát, no momentálne sa obaja títo muži vyradili z kandidátky, čo možno považovať za pokus o upevnenie Arafatovej pozície uprostred medzinárodného tlaku proti nemu.

PRIATEĽSTVO Z NEOČAKÁVANEJ STRANY

Nedávno niektoré stredoázijské moslimské štáty dali najavo, že nezastupujú – alebo že nesúhlasia – s radikálnym Islamom. Išlo o Kazachstan, Kirgizsko a Tadžikistan. “Ich postoje sa líšia od postojov, aké môžete nájsť tu na arabskom strednom východe, a chcú tieto rozdiely demonštrovať,” povedal Mortimer Zuckerman, predseda Konferencie prezidentov najvýznamnejších amerických židovských organizácií. Táto informácia vyplynula z nedávnej návštevy prezidentskej konferencie do Kazachstanu.

Akoby na potvrdenie pravdivosti tohto vyhlásenia Kazachstan nedávno prisľúbil pomoc pri oslobodzovaní izraelských rukojemníkov zadržovaných organizáciou Hizballah. Podľa slov Haima Avrahama, ktorý je otcom jedného z rukojemníkov a zúčastnil sa nedávnej cesty do Kazachstanu, sa vysoko postavení predstavitelia Kazachstanu vrátane prezidenta Nursultana Nazarbaeva zaviazali poskytnúť pri oslobodení štyroch Hizballahom zadržovaných Izraelčanov pomocnú ruku.

Avrahamovho syna a dvoch ďalších vojakov uniesli členovia Hizballahu pri prepadnutí, ktoré sa odohralo na izraelskej strane deliacej línie v oblasti Mount Dov, ktorú v októbri 2000 vyznačila OSN. Hizballah teraz tvrdí, že zadržáva Elhanana Tanenbauma, takže je nádej, že aj ostatní traja mladí vojaci sú ešte nažive. Otec zatiaľ o inom nechce ani premýšľať.

Pred nedávnom sa Kazachstanci zaangažovali aj v snahe zmierniť rozsudky niektorých iránskych Židov. Povzbudený touto správou ich Avraham požiadal, aby využili svoj vplyv a pomohli oslobodiť zadržovaných Izraelčanov. “Stretnutie s ministrom zahraničných vecí vo mne zanechalo veľmi dobrý dojem. Vyjadril úprimný záujem a túžbu v tejto humanitárnej záležitosti pomôcť,” povedal Avraham.

HIZBALLAH OVLÁDA HRANICU

Ak predpokladáme, že Spojené Štáty sa zbavia Saddáma Husseina, mohli by následne obrátiť svoju pozornosť na Hizballah, ktorý v Levante zastupuje Irán. Odkedy sa Izrael v máji 2000 stiahol z Libanonu, stal sa faktickým vládcom južného Libanonu Hizballah. Hladný po roztržkách s Izraelom, ktoré pre nedostatok zámienok nemôže zrealizovať, uspokojil sa s občasným prehodením granátu cez hranicu a snahou získať čo najviac informácií o tom, čo sa v Izraeli deje.

Ukázalo sa, že Hizballah dodával do Izraela drogy výmenou za informácie o dianí v Izraeli. Pri nedávnej akcii bolo zadržaných šesť Židov a šesť Arabov za účasť na pašovaní drôg, zbraní a informácií. Arabi boli obyvateľmi dediny Ghajar, ktorá z polovice leží v Libanone a z druhej polovice v Izraeli, a niektorí Židia boli z Kiryat Šmona.

Po rozdelení mesta, ktoré nasledovalo po stiahnutí IBS z Libanonu, sa Ghajar stal centrom pašovania drôg. Hizballah využíva laxné bezpečnostné opatrenia pozdĺž hranice v danej oblasti na upevňovanie kontaktov s drogovými dílermi, prostredníctvom ktorých ponúka ľuďom na Izraelskej strane hotovosť, drogy a zbrane výmenou za informácie o pohybe IBS, rozmiestnení základní a vojenských zariadení, za lokálne mapy vrátane hlavných ciest a prístupových ciest, križovatiek a obchodných centier.

Izraelskí zástupcovia majú obavy, že Hizballah mohol vyslať do Izraelu agentov bez toho, aby ich prítomnosť zaregistrovali. “Niet pochyb, že Hizballah zhromažďuje čo najviac faktov o dianí v Izraeli, hoci aj triviálnych,” povedal izraelský hovorca. “Chcú

sa dozvedieť čo najviac o Izraeli – o rozmiestnení jednotiek aj iných stránkach života.”

Zhruba pred dvoma mesiacmi začali Šin Bet a polícia vyšetrovať, čo sa deje v Ghajare. Zistili, že pašerácka sieť začala fungovať niekedy v roku 2001. “Od hlavného podozrivého vieme, že gang prepašoval za posledný rok do Izraelu štyri tony hašišu,” povedal pomocný veliteľ Moše Asass z policajného zboru Severnej oblasti. “Domnievame sa, že v skutočnosti išlo o dvojnásobok tohto množstva.” V každom prípade sa cez Ghajar do Izraelu dostalo obrovské množstvo drog a to ešte nehovoriac o ostatných kanáloch.

Z tohto všetkého vyplýva, že Hizballah vykonáva kriminálnu činnosť, aby rozvíjal svoje vojenské ciele a naverboval agentov a špehov do svojich informačných služieb. Hoci Hizballah môže protestovať, že zbiera informácie z “obraných” dôvodov, tým by sa nevysvetlilo, prečo sa tak horlivo snaží zohnať informácie o dôležitých cestných komunikáciách, turistických miestach, vojenských základniach a pohyboch. Videozáznam a detailné fotografie Kiryat Šmony, miest, ktoré lákajú veľký počet návštevníkov a ciest, po ktorých cestujú, naznačujú, že Hizballah sa pripravuje na budúce útoky.

Problémom je, že Ghajar nie je jediné miesto, cez ktoré môže Hizballah prenikať. Hranica s Libanonom je vyše 120 km dlhá a existuje aj mnoho iných spôsobov, ako sa skontaktovať a vykonávať transakcie aj napriek prítomnosti bezpečnostných opatrení.

PRÍPRAVY NA VOJNU POKRAČUJÚ

Aj keď izraelskí predstavitelia ubezpečujú obyvateľstvo, že (ak) USA napadne Irak, Izraelu nehrozí nič vážne, v krajine aj naďalej panuje nepokoj. Podľa správ by už 90% Izraelčanov malo mať sady s plynovými maskami. Zatiaľ nebolo vydané všeobecné nariadenie, aby si ľudia izolovali (vzduchotesne uzavreli) jednu izbu, no mnoho obyvateľov Izraelu to už aj tak urobilo. Väčšina ľudí si zhromažďuje zásoby jedla a vody. Plynové masky sa za malý poplatok vydávajú aj zahraničným robotníkom. V neobyčajnom zvrate okolností predložila skupina bojovníkov za ľudské práva Najvyššiemu súdu petíciu, aby donútil Izrael poskytnúť plynové masky aj všetkým obyvateľom teritórií (to by samozrejme znamenalo aj tým, ktorí sú zodpovední za útoky na Izrael). Najvyšší súd však rozhodol, že zodpovednosť za zabezpečenie obyvateľov plynovými maskami nesie Palestína a nie Izrael. Je nepredstaviteľné, že chceli žiadať, aby Izrael bol povinný poskytnúť masky na ochranu ľudí, ktorým Saddám Hussein dával “bolestné” 10 000 až 20 000 \$, ak “obetovali” člena svojej rodiny ako samovražedného bombového útočníka.

Oficiálni predstavitelia hovoria, že v prípade vojny s Irakom pre Izrael existujú tri obranné línie. Po prvé, keď a ak USA napadne Irak, majú v úmysle zabezpečiť najprv západný Irak (a mať v tej oblasti stále vo vzduchu lietadlá), aby nebolo možné vystreliť

na Izrael žiadne rakety. Po druhé, Izrael má na strategických pozíciách rozmiestnené batérie s raketami typu Patriot a Arrow, ktoré by v prípade útoku zostrelili blížiacu sa strelu. A napokon, ak by nejaké lietadlá alebo navigované lietadlá bez posádky mierili nad Izrael s nákladom nekonvenčných zbraní, poradia si s nimi medzinárodné vzdušné sily.

Prirodzene aj tak zostáva mnoho “čo ak” a v niektorých situáciách ani najlepšia ľudská múdrosť nestačí. Môže prihodiť niečo nepredvídateľné alebo neočakávané. Preto treba byť pripravení a v konečnom dôsledku dôverovať jedine Bohu.

Pred prvou vojnou v Zálive sa Hussein zaprisahával, že “premení polovicu Izraela na popol”. To povedal a to sa aj snažil spraviť, avšak s minimálnym úspechom. Zaujímavé je, že tentokrát sa ničím podobným nevyhráza a navyše iracký viceprezident Tarik Aziz nedávno vyhlásil, že Irak nemá prostriedky na to, aby mohol zaútočiť na Izrael. Nie je isté, či Aziz má vo zvyku hovoriť pravdu. No aj klamári sú niekedy pravdovravní a je možné, že práve v tomto prípade to tak bolo (na tlačovej konferencii v Ríme). Len čas ukáže a napokon, len Boh môže ochrániť svoj národ.

KINNERET STÚPA

Galilejské jazero sa po prvý raz za dva roky dostalo na pôvodnú minimálnu výšku a ďalej stúpa. V nedeľu 16. februára sa hladina vyšplhala na 212,93 metrov pod hladinou mora, čo je sedem centimetrov nad pôvodnou hranicou vo výške 213 metrov pod hladinou mora. Podľa odborných odhadov to potrvá ešte niekoľko rokov, kým sa jazero znovu celkom naplní, ale je veľká nádej, že kým ustanú tohtoročné dažde, stúpne ešte aspoň o meter. Momentálne očakávame ďalší studený front zo severu, ktorý by mal zasiahnuť všetky oblasti krajiny.

Doterajšie zrážky sa postarali o to, že Mt. Hermon je zavalený niekoľkometrovou vrstvou snehu, ktorý sa bude postupne topiť a napájať Kinneret až ďaleko do jari. Je možné, že vzniknú nejaké problémy s prítokom nečistôt, ktoré sa naplavia spolu s pritekajúcimi prameňmi do jazera, ale v porovnaní s problémom, akým je nedostatok vody v jazere, je to malá starosť. Nedávno sa do jazera dostal nejaký odpad a zároveň začalo unikať palivo z jednej turistickej lode, ktorá v búrke narazila na plytčinu. Oba tieto nedostatky sa však čoskoro podarilo odstrániť.

Izrael svoje problémy s vodou ešte celkom neprekonal. Voda zbavená soli bude potrebná, keď sa dokončia a spustia továrne. No predsa sa vyhliadky na toto leto javia menej kruto a je možné, že tento rok prejde bez poklesu pod minimum. Celkovo sú tohtoročné hojné dažde dobrou správou – vlastne lepšou ako asi ktokoľvek očakával.

Spomíname si, že v roku 1991 asi v polovici januára začali z oblohy padať dve veci: dážď a rakety Scud. Aj tento rok padá dážď, modlime sa, aby si *tentokrát* do tohto

malého prístavu demokracie, slobody a nádeje nenašli cestu žiadne strely. Nech Božia ochrana spočinie na jeho ľude.

“Ale Ty, ó, Hospodine, si štítom vôkol mňa, ... Na Hospodina volám svojím hlasom, ... Ja ľahnem a budem spať i prebudím sa, lebo ma Hospodin podporuje.” (Ž 3:4-6)

*Lonnie Mings, Israel News Digest (Marec 2003)
Christian Friends of Israel (CFI), Jeruzalem, Israel*

Mesačné správy z Izraela (APRÍL 2003)

“...Bola to pravda, čo som počula vo svojej zemi...” (1 Kráľ. 10:6)

ZAČALA VOJNA V IRAKU

Po týždňoch a mesiacoch rečí, prehánania a pravdivých i nepravdivých predpovedí sa operácia Iracká sloboda – vojna proti Iraku – začala útokom strelami s plochou dráhou letu na Bagdad. Na živote v Izraeli sa to zatiaľ neprejavilo. Autor bol ráno 20. marca v centre Jeruzalemu a okrem toho, že na uliciach bolo menej ľudí (čo bolo čiastočne spôsobené studeným dažďom), bol to ”obyčajný deň”. Domobranecký oddiel síce nariadil, aby civilisti nosili so sebou plynové masky, dodržiava to však menej ako polovica obyvateľov. Pocity Izraelčanov sú zmiešané: niektorí si myslia, že tu sa nič nestane, iní majú obavy.

20. marca začali nad Izraelom s hukotom hliadkovať stíhačky Izraelských vzdušných síl, 24 hodín pripravené čeliť akémukoľvek útoku na krajinu, ktorý by sa mohol prešmyknúť za protiraketové systémy Arrow a Patriot. Hlavný nápor na Irak začal po zotmení, Izraelskí predstavitelia však tvrdili, že je len 1 %-ná pravdepodobnosť útoku na Izrael. Vyhlásili, že ”na túto možnosť sme 100 %-ne pripravení.” Iračania vystrelili na Kuvajt

od 20. marca niekoľko rakiet typu Frog s krátkym doletom, ale niektoré z nich boli zneškodnené obranným systémom Patriot. Teraz nám zostáva len hádať, čo si môžu pripravovať pre Izrael.

”STRÁŽNY ANJEL” SA VRACIA DOMOV

Hamas, Islamský džihád aj iné militantné skupiny sa starajú o to, aby sa pred aj za Zelenou líniou neprestajne prelievala krv. Pri výbuchoch zlosti, besnenia a nenávisti, z ktorých pramena ich skutky, si ani neuvedomujú, že násilie, ktoré páchajú, patrí medzi najotrasnejšie v histórii ľudstva. Žiadny zdravo rozmýšľajúci človek nemôže ani trochu sympatizovať s vražednými explóziami, nech už sú za nimi hocikaké politické ciele. Držať celý svet v zajatí politických aspirácií štyroch miliónov Palestínčanov je nielen škandalózne, ale absolútne arogantné.

5. marca v Haife to urobili zase: tentokrát v preplnenom autobuse číslo 37 v časti Carmel. Haifa je mesto známe spoluprácou a harmonickým spoložitím jeho židovských a arabských obyvateľov. Pri výbuchu bomby **zahynulo spolu 17 osôb, predvážne študentov**, a 53 utrpelo zranenia. Podľa slov svedkov k výbuchu došlo okolo 14:17 vo chvíli, keď autobus zastavil na zastávke v časti Carmelia. O tom čase bol autobus naprataný študentmi neďaleko Haifskej univerzity. Autobus explodoval, práve keď šofér otvoril dvere, aby cestujúci mohli vystúpiť. Útočník niesol vyše 45 kg výbušnín, ktoré odpálil v zadnej časti autobusu. Výbuch rozkýval okolité palmy a autobus premenil na vrak ohoreného a pokrúteného kovu. Poškodené boli aj autá, ktoré sa nachádzali v blízkosti autobusu a niektorí okoloidúci boli zranení.

Ovadia Saar šoféroval autobus tesne za tým, ktorý vybuchol. Povedal, že videl, ako ”zadok autobusu vyletel do vzduchu, okná sa roztrieštili a autobus zahalil veľký oblak dymu. Vystúpil som, ”pokračoval” a bežal k autobusu. Bol to otrasný pohľad. Na ceste ležali telá ... evakovali sme tých, čo ešte dýchali.”

Väčšina obetí boli mladí ľudia, medzi nimi aj **Abigail Litle**, dcéra baptistického kazateľa Filipa Litla. Abigail bola ôsmačkou na haifskom gymnáziu a práve sa vracala domov zo školy, keď autobus, ktorým cestovala, explodoval. Narodila sa v New Hampshire a do Izraelu prišla ako sedem mesačná so svojimi rodičmi, ktorí sa tam presťahovali kvôli štúdiám jej otca na Inštitúte technológie. Neskôr sa stal kazateľom a vedúcim jednej vetvy Baptistickej cirkvi v Izraeli.

Pobúrenie a úzkosť vyvolané smrťou Abigail boli ohromné. Nad jej stratou žiaľili aj židia aj pohania. Abigail bola oddanou kresťankou, milovala Boha i blížneho. Jej brat Jozue o nej povedal: ”Moja sestra bola tvorivé dievča, ktoré malo dosť lásky pre každého. Milovala v prvom rade ľudí a potom aj prírodu. Vždy verila, ”dodal”, že Boh ju miluje a nedovolí, aby sa jej niečo stalo. Ale nakoniec si bolesť a smútok našli aj nás.”

Na Abigailinom pohrebe sa zúčastnili stovky ľudí, medzi nimi židia, arabi i američania. Počas pohrebného zhromaždenia si jej otec držal Bibliu blízko pri srdci a priškrteným

hlasom rozprával, ako vybral meno pre svoju dcéru podľa jeho významu v hebrejčine: "otcova radosť". Tragická smrť Abigail bola jednou z prvých príležitostí, kedy sa izraelské médiá mohli oboznámiť s evanjelikálnou komunitou v tejto krajine. A ich správy boli takmer bez výnimky súcítiace.

Počas bohoslužieb sa v mene jej spolužiakov prihovril aj Sarit Ben-Kiki. Povedal: "Vždy si hovorila, že máš strážneho anjela, ktorý ťa všade sprevádza a so všetkým ti pomáha. Teraz, Abigail, ty budeš naším strážnym anjelom."

Abigail pochovali v kresťanskej časti starého cintorína v Haife. Opustila svojich rodičov, Filipa a Heidi, troch bratov, sestru a starých rodičov Johna a Blanche Litle.

HEBRON JE AKO SOPKA PRED VÝBUCHOM

Aj keď je bezpečnostná situácia v ostatných oblastiach sebelepšia, môžete si byť istí, že podmienky v Hebrone sú nestabilné. Ďalšia vražda židov priviedla hebronské údolie na pokraj výbuchu. Teroristi si opäť vybrali svoj obľúbený čas Šabat. V Piatok 7. marca vnikli do osady Kiryat Arba a zavraždili rabína Eli Horowitza a jeho manželku Dinu počas príjemnej večere s priateľmi.

Teroristi sa prezliekli za zbožných židov, mali oblečené biele košeľe a hačkované židovské čiapky – kipu. Krátko pred deviatou večer prenikli cez bezpečnostnú ohradu a vystrelili na dvoch obyvateľov, ktorí tadiaľ prechádzali. Potom sa cez bočné okno dostali do prízemného bytu Horowitzovcov a začali hádzať granáty a strieľať. Zabili pri tom Eliho a jeho manželku a ľahko zranili jedného z hostí, ktorým sa podarilo uniknúť do dvora.

Núdzový zásahový oddiel urýchlene dorazil na miesto incidentu a došlo ku krátkej prestrelke s teroristami. Jednotka Nahalskej brigády Izraelských bezpečnostných síl (IBS) prišla o niekoľko minút na to a oboch teroristov zabili. Štyria vojaci utrpeli pri prestrelke ľahké zranenia.

Priatelia rodiny Horowitzovcov o nich hovorili, že "boli ako novomanželia, vždy si našli čas ísť spolu na prechádzku. 'Ocko' fotografoval 'mamičku' medzi kvetmi. Vždy z nich vyžarovalo teplo a láska." Angažovali sa aj v poskytovaní manželského poradenstva, čím prispeli k udržiavaniu manželstiev v Kiryat Arbskej komunite pohromade.

David Wildre, ktorý manželov poznal, napísal: "V sobotu večer som išiel do Kiryat Arby fotografovať ich byt – bolo to ako scéna zo Sodomy a Gomory. Neopísateľné – všade neporiadok, diery po guľkách, atmosféra smrti a deštrukcie a veľa, veľa krvi – krvi mojich priateľov a učiteľov, Eliho a Diny Horowitzových."

Wilder ďalej spomínal na dvojicu týmito slovami: "Mohol by som hovoriť ... celé hodiny a ani čiastočne by som nevystihol, akí skutočne boli. Učitelia – obidvaja učili –

ale nie len takí obyčajní inštruktori. Boli ľuďmi, ktorí prijímali svojich študentov ako svoje vlastné deti. Neučili kvôli mesačnej výplatnej páske, ale z lásky, z lásky k svojmu predmetu a z lásky k svojim študentom. Eli a Dina neučili Tóru, oni *boli* Tóra, boli živými príkladmi toho, ako by mal život vyzerat'...”

Takéto svojvoľné zabíjanie židov vyvolalo medzi židovskými obyvateľmi Hebronu vlnu protiteroristického odboja. Hoci nepáchajú vyslovene násilie, posprejovali tieto skupiny takmer všetky rovné plochy medzi Jaskyňou Machpelaha a Kiryat Arbou (Erezov chodník) nápismi ”Smrť arabom” a ”Upáľte arabov”. Hovorca IBS sa vyjadril, že Hebronský sektor je na celom Západnom brehu najkomplikovanejší. Okolo 200 000 Palestínčanov žije čo by kameňom dohodil od 800 židov. ”Vynakladáme toľko isto času na udržiavanie osadníkov v medziach zákona, ako aj na bránenie terorizmu,” povedal hovorca.

Za posledné štyri mesiace sa podarilo zatknúť mnoho hľadaných palestínskych teroristických vodcov, no vodcovia hebronského Hamasu a Islamského džihádu (Abdullah Kawasmeh, Ahmed Bader, Muhammad Sider a Diab Šweiki) sú stále na slobode (*JPost*, 13. marec). Preto je možné očakávať, že terorizmus a odvetné opatrenia budú naďalej pokračovať.

TERORIZMUS V JERUZALEME

Posledné týždne boli v uliciach Jeruzalema pomerne tiché. Vďaka tomu sa časť obchodníkov vrátila do centra, hoci husté dažde spolu s nepeknými a nebezpečnými stavebnými prácami mnohých odradili. Aby sa však Jeruzalemčania príliš neuspokojili, teroristi nedávno udreli v Musrare, časti Jeruzalema, ktorá sa nachádza v blízkosti starého mesta.

13. marca na Rehov Daniel postrelili a spôsobili vážne zranenia Dávidovi Mordechajovi a jeho synovi Nahumovi. Okolo 18:15 sa mladý muž pešo priblížil k autu, v ktorom sedeli, a na obidvoch z blízka vystrelil z pištole. Nahum utrpel vážne zranenia v brušnej oblasti, Dávida zasiahol do ramena. Potom útočník utiekol a obeť odviezli do nemocnice Hadassah v Ein Kerem. Ich stav, hoci vážny, sa podarilo stabilizovať.

Rehov Daniel, kde sa incident uskutočnil, je ulica rovnobežná s Šivtei Izrael a medzi ňou a Jeruzalemskou centrálou CFI (organizácia Kresťanskí priatelia Izraela) je len jedna ulica.

Posledný teroristický útok sa v Jeruzaleme odohral 28. decembra, keď auto naložené výbušninami explodovalo pri pohostinstvách v ruskej obytnej časti, no nespôsobilo žiadne zranenia. Posledný závažný útok sa stal 21. novembra, kedy v oblasti Kiryat Menahem výbuch bomby v autobuse usmrtil 11 ľudí.

HAMAS SEUBUJE POMSTU ZA SVOJU STRATU

V sobotu 8. marca vojenské helikoptéry Izraelských vzdušných síl pôsobiace v pásme Gazy zamerali spoluzakladateľa hnutia Hamas, Dr. Ibrahima al-Makadmeho. Na auto, v ktorom sa viezol po oblasti Kiryat Menahem, vystrelili rakety zo štyroch helikoptér. Makadme a jeho traja bodyguardi na mieste zahynuli.

Makadme, blízky spolupracovník duchovného vodcu Hamasu, šejka Ahmeda Jassina, sa pravdepodobne venoval verbovaniu teroristov, ako bol napríklad bombový odborník Muhammad Deif či Salah Šehadeh. Po smrti Šehadeha pri nálete Izraelských vzdušných síl na pásmo Gazy minulý júl sa Makadme dostal do čela vojenského krídla Hamasu a bol zapletený do vrážd najmenej 28 Izraelčanov. Hovorca Hamasu Dr. Mahmoud Al-Zahar v rozhovore pre *Jeruzalem Post* povedal: “(IBS) Zabili jedného z najlepších vodcov Hamasu. Preto si myslím, že Hamas sa môže pokúsiť zasiahnuť izraelských ministrov vlády, starostov alebo univerzitných profesorov. Otvorila sa temná komnata a nové štádium vojny.”

Hoci Hamas tvrdí, že Makadme bol politikom, ktorý “nemal nijakú vojenskú úlohu” a bol “známy iba svojou zubárskou praxou na univerzite”, podľa Izraela bol v priamom spojení s teroristickými útokmi. Donedávna vládol akýsi nepísaný dohovor, ktorý zabezpečoval politickým vodcom Hamasu imunitu. Ale atentát na Makadmeho naznačuje, že Izrael “už nemieni jednať s Hamasom v rukavičkách” (*JPost*, 9. marca). Dokonca aj umiernený opozičný vodca Amram Mitzna vyjadril súhlas s usmrtením Makadmeho, keď to označil za potrebný krok. Minister dopravy Avigdor Lieberman povedal, že nevidí žiadny rozdiel medzi vojenskými a politickými predstaviteľmi Hamasu a všetci sa teraz stali oprávnenými terčmi.

Riaditeľ Politického a Strategického Inštitútu Dr. Uzi Arada sa vyjadril, že: “(Makadme) bol terorista, ktorý bol zapletený v zabíjaní civilistov, útokoch na autobusy a reštaurácie ... Teroristi a ich velitelia musia niesť zodpovednosť za svoje činy.” S odvolaním sa na výrok Georga W. Busha o prenasledovaní Al-Kaidy vládny hovorca Ra’anan Gissin povedal: “Tí, ktorí páchajú alebo pripravujú vraždy stoviek Izraelčanov majú len dve možnosti: buď ich privedieme k spravodlivosti alebo spravodlivosť privedieme k nim. Nikto nebude mať imunitu.”

Slová Palestínčanov sa však zriedka kedy premietnu do zodpovedajúcich činov. Tým nechceme povedať, že by sme ich nemali brať vážne, určite sa o pomstu budú pokúšať. Pre arabov však reč znamená život a pri ich záľube v kvetnatých slovách to často skončí tak, že povedať niečo je to isté ako spraviť to. To platí aj pre Saddáma Husseina aj pre hovorcov miestnych teroristov. Izraelskí predstavitelia pochybujú, že Hamas má potenciál zasiahnuť izraelských politických vodcov, pretože sa o to pokúšal už roky a v drvivej väčšine prípadov bez úspechu (s výnimkou ministra turistiky Rehavama Ze’eviho). Preto si zvyčajne vyberajú “ľahšie” ciele, ktorými sú civilisti.

Predstavitelia hnutia Fatah neprejavili Hamasu veľa porozumenia. O Makadmeh sa vyjadrili, že: “Taká smrť je súčasťou pravidiel hry, bol to spôsob života, ktorý si vybral.” Členovia Fatahu tiež nepredpokladajú zintenzívnenie konfliktu. Nie však preto, že by Izrael zahnal Hamas do kúta, ale jednoducho preto, že Hamas “si chce udržať silu z dlhodobého hľadiska.” V súvislosti s tým je zaujímavé, že Hamas prestal nasadzovať svojich najlepších bojovníkov na teroristické útoky a využíva skôr mladších, neskúsenejších členov. Zámerom je držať si bojovníkov v zálohe až do “skutočného účtovania”, ktoré môže byť namierené tak proti Palestínskej samospráve ako aj proti IBS.

Nie je tajomstvom, že Hamas v súčasnej dobe súperí s PS o faktickú vládu nad palestínskou populáciou. Zatiaľ čo PS v súlade so želaniami egyptského prezidenta Hosniho Mubaraka sa vyslovila proti terorizmu v rámci Zelenej línie, dokonca zašla až tak ďaleko, že vyzývala na uzavretie prímeria, Hamas na plné ústa vyhlasuje, že nemá v úmysle prerušiť krviprelievanie. No stále platí, že “všetci, ktorí berú meč, mečom zahynú” (Mt.26:52) a skúsenosti Hamasu tento princíp potvrdzujú.

PS MENUJE PREMIÉRA

Arafatova moc sa zmenšuje. Svedčí o tom aj jeho nedávne podvolenie sa miestnemu i medzinárodnému tlaku (ktorý vyvíjala Štvorka), keď súhlasil s vymenovaním predsedu vlády, ktorý preberie časť zodpovednosti za riadenie palestínskych záležitostí. Vybral si na to Mahmouda Abbasa, inak známeho aj pod menom Abu Mazen. Abu Mazen pozíciu viac-menej prijal, no doteraz to nie je oficiálne potvrdené. Aj keď Abu Mazen nebol nikdy známy ako oddaný moslim, nedávno sa zúčastnil na posvätnej púti do Mekky, ktorá sa nazýva *hajj*. Tým si vyslúžil titul *hajji*. Podľa niektorých Palestínčanov je to prejav snahy získať podporu a sympatie pre svoju pozíciu zo strany prevažne moslimských obyvateľov Palestíny. Teraz “ani Hamas ani Islamský džihád nemôžu namietkať, že je zlým moslimom, pretože je *hajji*,” povedal jeden z Abbasových spolupracovníkov.

Pisateľ *JPostu* sa ohľadom premiérskeho postu vyjadril takto: “Je to kompromis. Títo dvaja si budú musieť podeliť moc. Nebude to ľahké ani pre jedného z nich. Arafat sa veľmi nerád vzdáva časti svojho vplyvu. Ale nepochybujem, že nájdú riešenie, s ktorým budú obidvaja spokojní.” (10. marca)

Arafatove vymenovanie Abu Mazena bolo predbežné a vyžadovalo súhlas Centrálnej rady PLO, ktorá ho vyslovila v sobotu 8. marca. Podľa niektorých správ Abu Mazen nechcel urobiť verejné vyhlásenie skôr, ako sa dozvie, či mu bude zverená nejaká skutočná moc. Svetoví vodcovia si uvedomovali, že Arafat chce stoj čo stoj zostať pri kormidle a preto skepticky očakávali možnosť, že Abbas získa reálny vplyv. Izraelskí vodcovia prijali menovanie s potešením a poznamenali, že Abbas je umiernený predstaviteľ, ktorý sa verejne vyslovil proti násiliu a vyzýval k obnoveniu mierových rozhovorov s Izraelom.

Arafat očividne dúfal, že sa mu na post premiéra podarí vymenovať “technokrata” bez

politickej moci. Z palestínskych zdrojov sa *Jeruzalem Post* (9. marca) dozvedel, že Arafat sa veľmi bránil vymenovaniu vplyvnej a široko váženej osobnosti akou je Abbas. “Arafat sa cíti byť k ustanoveniu predsedu vlády donútený medzinárodným spoločenstvom,” povedal Abdel Kader, hovorca Fatahu. “Preto tam chcel vidieť niekoho, kto nič neznamená. Nula na poste predsedu vlády by nikdy neohrozila Arafatovo postavenie, pretože nula plus nula je stále iba nula.” Na otázku Abdela Kadera a jeho kolegov prečo Arafat tak náhle súhlasil s vymenovaním premiéra, im Arafat odpovedal, že už sa nevládal dlhšie vyháňať tlaku zo strany USA a EÚ. Vyzerá to teda, že Fatah chce premiéra, ktorý by urobil skutočné reformy, Izrael a USA chcú niekoho, kto je ochotný robiť politické ústupky a Arafat by najradšej nechcel nikoho.

Medzitým bol Arafatovi predložený návrh zákona, ktorý ustanovuje právomoci nového predsedu vlády. On sa snažil presadiť niektoré zmeny, ktoré by mu umožnili zachovať si úplnú kontrolu nad vyjednávaním s Izraelom a nad Palestínskymi bezpečnostnými silami. Arafat tiež navrhol úpravy, ktoré by mu okrem iného dali právo vetovať vymenovanie ministrov alebo vysokých predstaviteľov predsedom vlády a právo postaviť vlastných kandidátov do novej vlády. Spolu s tým všetkým Arafat požadoval titul “predsedu výkonnej časti vlády” pre seba a nie pre premiéra.

Palestínski zákonodarcovia vnímali tento krok zo strany Arafata ako pokus vytrhať novému predsedovi vlády všetky zuby. “Arafatovo otáľanie naznačuje, že to s novým postom nemyslí vážne,” povedal jeden člen zákonodarného zboru, “neverím, že návrh zákona, ktorý by ustanovil predsedu vlády bez moci, získa väčšinu. Nechceme bábkú, chceme niekoho, kto môže urobiť skutočnú zmenu.”

V zriedkavom návale nezávislosti a odhodlania sa palestínski zákonodarcovia 17. marca stretli v Ramalláhu a odmietli upravený návrh zákona, podľa ktorého by budúci premiér musel menovať ministrov vlády s Arafatovým súhlasom. Podľa *JPost* sa mnohí členovia parlamentu “oborili na predsedu a obvinili ho, že sa snaží podkopať novovytvorený post predsedu vlády” (18. marca). Pri hlasovaní zdvihnutím ruky zákonodarcovia pomerom 49 na 22 odmietli úpravy návrhu zákona o predsedovi vlády. Jeden z nich povedal: “Dnes sme chceli dať najavo, že sme odhodlaní neprijat’ zmeny, ktoré predložil Arafat. Ako členovia parlamentu nemôžeme naďalej zostávať na okraji diania.” Člen Fatahu sa vyjadril, že “tentokrát to myslíme vážne. Chceme serióznu funkciu premiéra, ktorý bude mať zodpovednosti a právomoci robiť rozhodnutia.”

Podľa autora toto všetko naznačuje dve veci: po prvé, že mnohí Palestínčania to konečne myslia s demokraciou vážne a po druhé, že Arafatova moc a popularita upadajú. Ak bude zvrhnutý Saddám Hussein, čomu sa už asi nevyhne, a v Iraku bude nastolený demokratický režim, diktátorstvo v tejto časti sveta stratí svoju “popularitu”.

IZRAEL ZASAHUJE V PÁSME GAZY

V posledných dňoch a týždňoch Izrael tvrdo operoval v pásme Gazy v snahe zlomiť

terorizmus, ktorý mal na svedomí aj raketový útok na S'derot a iné izraelské osady. Pri 24 zásahoch v pásme Gazy za posledné dni prišlo o život 12 Palestínčanov. Siedmi zahynuli pri izraelskom nájazde na utečenecký tábor Nuseirat v centrálnej časti pásma Gazy, ďalší dvaja pri vstupe izraelských síl do dediny Beit Lahya. Tieto operácie boli reakciou na neustále kruté útoky palestínskych teroristov na izraelské mestá a osady. Izraelská vláda je odhodlaná zlomiť militantom chrbticu tým, že im zničí infraštruktúru odstráni ich vedenie.

Palestínske médiá sa medzičasom vrátili k ospevovaniu samovražedných bombových útokov a iných spôsobov terorizmu. Deje sa to prostredníctvom vysielania videozáznamov a básní, ktoré oslavujú samovražedné útoky a povzbudzujú mladých Palestínčanov, aby sa vydávali na podobné cesty. Začiatkom marca palestínsky denník *Al Hayat Al Jedida* uverejnil báseň, ktorá oslavovala samovražedné útoky. Bola napísaná formou listu samovražedného útočníka jeho matke, v ktorom popisuje svoje poslanie.

“Odel som sa odhodlaním, nádejami a bombami,” píše sa tam. *“V opasku (s výbušninami) môžem lietať, poháňa ma. Utíšim ho, musíme byť trpezliví, ešte sme nedošli... Úsvit je blízko, ó matka moja, a povstane zo zbraní, z ligotavých čepelí. Zapáli sa červenou ranou; svadba bude svadbou s krajinou...”* Podľa *World Tribune.com* Palestínska televízia tiež obnovila vysielanie záznamov, ktoré chvália samovražedné útoky proti Izraelu.

Nešťastnou zhodou okolností prišla o život americká mierová aktivistka Rachel Corrie (ová), ktorú v nedeľu 16. marca prešiel buldozér izraelskej armády. Existuje viacero verzií jej smrti, podľa Medzinárodného hnutia solidarity napríklad aj taká, ktorá obviňuje IBS, že ju usmrtili úmyselne. Americké Ministerstvo zahraničných vecí na tento incident zareagovalo ostro a požiadalo Izrael, aby ho vyšetril.

Bližšie som sa udalosťou zaoberal a rád by som čitateľa upozornil na niekoľko faktov.

* Za viac ako dva roky bojov je toto prvý prípad smrti mierového aktivistu napriek tomu, že sa sami vystavujú nebezpečenstvu úrazov a provokujú izraelských vojakov.

* Corrieová bola v bojovej zóne nelegálne a navyše sa pokúšala zastaviť obrovský ozbrojený buldozér!

* Tieto ozbrojené buldozéry majú údajne iba malé okienka, aby bol šofér čo najviac chránený, a preto ju jednoducho nezbadať. Pravdepodobne spadla z kopy zeminy alebo piesku a skotúľala sa priamo buldozéro do cesty.

* Izraelská armáda, ktorá opakovane vystríhala demonštrantov, aby sa neplietli do cesty, vyjadřila ľútosť nad nešťastím.

* Hoci je strata života poľutovaniahodnou udalosťou, musíme si uvedomiť, že Izrael bojuje o svoj život a “mieroví” aktivisti mu to veľmi sťažujú, keď sa pokúšajú do toho zasahovať. Schválne sa vystavujú nebezpečenstvu a je zázrak, že ich už nezahynulo viac.

* Corrieová sa pravdepodobne pohybovala v protiamerických kruhoch; na internete bola uverejnená fotografia, na ktorej páli ručne namaľovanú americkú vlajku v Gaze pri čom

ju pozorujú palestínske deti.

FEBRUÁROVÁ SNEHOVÁ PRIKRÝVKA V JERUZALEME

Ak má niekto v Izraeli rád sneh, nerobí si pred príchodom zimy veľké nádeje, pretože by bol pravdepodobne sklamaný. Ak niekto naopak nemá rád sneh, je v Izraeli na tom správnom mieste. No raz za čas sa milovníkom snehu splnia sny a odporcom snehu nočné mory. 25. a 26. februára vyššie položené oblasti Izraela vrátane Jeruzalema zahalila snehová búrka, ktorá zanechala v hlavnom meste najmenej 30 cm snehu.

Meteorológovia už dva alebo tri dni hlásili, že sa blíži sneženie. Neobyčajne presne dokonca predpovedali, kedy sa začne – v utorok 25. februára v skorých ranných hodinách. O polnoci 24. februára bolo na zemi len veľmi málo snehu. Ak by sa milovníci snehu pozreli von oknom, išli by spať sklamaní. No nad ránom, o niekoľko hodín neskôr, bolo mesto 15 cm pod snehom a stále husto padal ďalší. Bol to krásny a lákavý pohľad.

S prestávkami snežilo celé dva nasledujúce dni a Jeruzalem bol prikrýty 30 centimetrovou prikrývkou bielej nádhery. Vo vyššie položených oblastiach jej bolo ešte omnoho viac. Mt. Hermon, ktorý už aj predtým ležal pod snehom, dostal najmenej metrovú nádielku. Školy v Jeruzaleme a okolí boli tri dni zatvorené a môžem dosvedčiť, že keď sa sneh začal topiť, ulice a chodníky boli zradné a pre chodcu takmer neschodné. Člapanica bola taká hustá a hlboká, že chodiť cez ňu pripomínalo brodenie sa bielym močiarom. Tak vyzeral Jeruzalem dva až tri dni po snehovej búrke.

Vďaka dažďom a sneženiu sa Kinneret zdvihol už takmer o 3,4 metra a stále stúpa, pretože ho napájajú široké pramene. K maximu mu chýbajú ešte 2 metre, ale aj keby sme túto zimu nedostali už ani kvapku dažďa, Izrael je, čo sa vody týka, na tom najlepšie za celé posledné roky.

“Lebo zem, do ktorej ty ideš, aby si ju zaujal do dedičstva, nie je ako Egyptská zem, z ktorej ste vyšli, kde si sial semeno a polieval si svojou nohou ako zeleninovú záhradu. Ale zem, do ktorej idete, aby ste ju zaujali do dedičstva, je zem, v ktorej sú vrchy a doliny, ktorá pije vodu nebeského dažďa, je to zem, o ktorú pečuje Hospodin, tvoj Boh;...” (5 Moj. 11:10-12).

*Lonnie Mings, Israel News Digest (Apríl 2003)
Christian Friends of Israel (CFI), Jeruzalem, Israel*

Francúzi nie sú antisemiti, len nemajú radi Židov

Nedávno naša známa prestupovala v metre. Na zastávke Miromesnil, v “lepšej” časti Paríže. Útla modrooká blondínka. Dvaja mladí Arabi si všimli jej prívěsok “Chai” – život. Prívěsok jej strhli, zhodili ju na zem a kopali do nej. Kričali “Ty špinavá židovka”. V robote jej kolegovia povedali, že zbytočne provokuje.

Takýchto príbehov z rôznymi obmenami sa za ostatné dva roky udialo stovky. Niekedy ide len o verbálne útoky, fyzické násilie však nie je až takou výnimkou. V školách, v ktorých je veľký počet žiakov zo Severnej Afriky, je problematické vyučovať dejiny dvadsiateho storočia. Ak nie je hodina venovaná *Shoah* priamo sabotovaná výkrikmi a hlukom, bežne počuť komentáre typu “Teraz preberáme super obdobie. Druhú svetovú vojnu. Tam to tí židáci pekne dostali.” Alebo “Hitler by bol dobrý Arab”.

V mestách, kde sú na radniciach komunisti, sú vždy aj propalestínske organizácie. Pestuje sa “družba” s palestínskymi obcami. Robia sa zbierky na lekársku pomoc pre ranených “hrdinov”, ktorí sa musia liečiť vo Francúzku, lebo “izraelský okupant” im to neumožní. V týchto mestách sú aj najčastejšie útoky proti synagógam ako aj proti jednotlivým izraelitom.

Keď pochodujú “pokrokové sily” (trockisti, komunisti, komunistické odbory a propalestínske združenia) Parížom a protestujú proti Šaronovej politike, možno počuť aj heslá “Smrť židom”.

Severoafriický antijudaizmus má hlboké korene a s existenciou štátu Izrael nemá priamu súvislosť. Určité propalestínske postoje však túto súvislosť upevňujú a zviditeľňujú.

Keď sa na jeseň roku 2000 začala vlna antisemitizmu vo Francúzsku, písalo sa o nej veľmi málo. Príčin bolo hneď niekoľko. Keďže autormi antisemitských priestupkov boli zväčša “spoluobčania arabského pôvodu” ľavicová tlač a médiá o veci mlčali, lebo ako by mohol utláčaný byť utláčateľom. (Byť Arabom vo Francúzsku nie je veru med lízať.) Potom sa blížili voľby a priaznivci Chiraca nechceli “kazit” príklon časti voličov arabského pôvodu k pravici a socialisti tiež lovili v kalných vodách elektoralizmu. Veď čo je to 700 000 židov proti 5 000 000 moslimov!

Francúzsko nie je antisemitská krajina. Nijaký zákon tu židov neobmedzuje.

Len je tu stále viac antisemitizmu.

Jan Sekal, Paríž (prevzaté zo židovských novín DELET)

PREJAV BUSHA O IZRAELI / PALESTÍNA NEDOSAHUJE CIEL

Výňatok z prejavu prezidenta Busha 26. februára na pôde Amerického podnikateľského inštitútu vo Washingtone.

“Úspech v Iraku by mohol tiež otvoriť novú etapu mieru na Blízkom východe a rozhybať pokrok smerom k skutočne demokratickému Palestínskemu štátu. Zánik režimu Saddáma Husajna pripraví teroristické siete o bohatého sponzora, ktorý financuje teroristický výcvik a ponúka odmeny rodinám samovražedných bombových útočníkov.

“A ostatné režimy dostanú jasné varovanie, že podpora teroru sa nebude tolerovať. Bez podpory terorizmu zvonku, Palestínčania, ktorí sa usilujú o reformu a túžia po demokracii, budú mať lepšiu príležitosť na to, aby si zvolili nových vodcov – pravých vodcov, ktorí zápasia o mier, skutočných vodcov, ktorí verne slúžia ľudu. Palestínsky štát musí prejsť reformou a byť mierumilovným štátom, ktorý navždy skončí s používaním teroru.

“Po tom, čo bude odstránená hrozba terorizmu a posilnená bezpečnosť, od novej izraelskej vlády sa bude očakávať, že podporí vznik realizovateľného Palestínskeho štátu a bude pracovať tak rýchlo, ako je to len možné na dohode o konečnom stave. Akonáhle nastane pokrok smerom k mieru, osídľovanie na okupovaných územiach sa musí skončiť.

“A od arabských štátov sa bude očakávať, že splnia svoje záväzky postaviť sa proti terorizmu, podporovať vývoj mierumilovnej a demokratickej Palestíny a jasne deklarovať, že budú žiť s Izraelom v mieri.

“Spojené štáty a ďalšie krajiny vypracúvajú tzv. Cestnú mapu pre mier. Vytyčujeme nevyhnutné podmienky umožňujúce posun k zámeru dvoch štátov. Izrael a Palestína, žijúci jeden vedľa druhého v pokoji a bezpečnosti. Je povinnosťou našej vlády a mojou osobnou povinnosťou, aby sme konali podľa tejto Cestnej mapy a dosiahli cieľ. Pretrvávajúcim formám konfliktu na Blízkom východe môže byť koniec, ak všetci zúčastnení zanechajú horkosť, nenávisť a násilie a budú napredovať v serióznej práci na ekonomickom rozvoji, politickej reforme a zmierení.”

Poznámka redaktora: Cestná mapa znie dobre pre uši Západu, pre pluralistické a demokratické uši. Znie to dobre – ak by to fungovalo. Kľúčovým slovom v poslednej vete je však “AK”. Všetko, k čomu Bush a Kvarteto vyzývajú, Izrael už pri mnohých príležitostiach Palestínčanom ponúkol a vždy to bolo odmietnuté po tom, čo PS požadovala väčšie územie, z ktorého by mohla útočiť na Izrael. Toto je historická pravda už od začiatku v Camp Davide pred desiatimi rokmi. Izrael by pravdaže mohol žiť bok po boku s akýmkoľvek pokrokovým mysliacim národom, ktorý má záujem o spolužitie, spoluprácu, ekonomický rozvoj, pokojné hranice a otvorené vzťahy. Toto sa však nedeje, pretože Arafat to nevie dosiahnuť a rovnako ani jeho teroristickí kumpáni, ktorí doteraz vedú Palestínsku správu. Hovoria to dokonca sami Palestínčania.

Prečo teda Kvarteto a západní vodcovia zabúdajú tak skoro na nedávne dejiny a opakujú tie isté scenáre s tými istými hercami (Arafat a PS)? Jedna z definícií choromyseľnosti je... robenie tej istej veci znovu a znovu, pričom sa očakáva odlišný výsledok. Ako môže niekto očakávať dosiahnutie arabskej demokratickej vlády v Palestíne, keď v arabskom svete nikdy žiadna neexistovala? Keby aj demokracia v islamskom arabskom svete bola možná, bolo by ju potrebné vyskúšať v nejakej umiernenejšej krajine. Začínanie s jedným z najradikálnejších zoskupení (Palestínskou správou) je odsúdené na neúspech. Znovu, plán Cestnej mapy vyzerá dobre na papieri, ale je to vysnívaná predstava, ktorú za súčasných podmienok v Izraeli / Palestíne nemožno dosiahnuť.

Ak USA veria, že na to, aby došlo k zmene viac ako 30 rokov trvajúceho Saddámovho tyranizovania irackého ľudu a zvyšku sveta je potrebná zmena režimu v Iraku, prečo potom Amerika a Kvarteto nevidia, že ten istý scenár sa odohráva s Arafatom a jeho teroristickou infraštruktúrou? Aj keď Bush ostro kritizuje Saddáma za financovanie islamského palestínskeho teroru v Izraeli, odstránenie len jedného zo zdrojov dotácií neodstráni terorizmus z Izraela. Potrebné je odstrániť koreň terorizmu, pretože palestínske skupiny ako Hamas, Islamský džihád a Fatah môžu ďalšie peniaze získať zo súčasných zdrojov v Iráne, Sýrii, Saudskej Arábii a Al-Khaide.

Ak sú USA a Západ unavení počúvaním otrepaných fráz Saddáma Husajna, ktorý jednu vec hovorí západným médiám a potom opak urobí "na mieste", presne tak je Izrael unavený z toho, že Arafata a PS má považovať za mierového partnera. Súčasné palestínske vedenie a teroristická infraštruktúra v Palestíne by radšej videla zánik Izraela ako mier so židovským štátom. Bez zmeny vodcov alebo bez Cestnej mapy s novými vzťahmi sa nič nezmení. Arafat je celoživotný terorista, nie diplomat s Nobelovou cenou mieru a obklopuje sa podobne zmýšľajúcimi ľuďmi. Leopard svoje škvrny nemení.

JAPONSKÝ POHĽAD NA PALESTÍNČANOV

Jašiko Sagamori, japonský občan, napísal niekoľko zaujímavých otázok týkajúcich sa oprávnenosti palestínskych nárokov na ich starobylú domovinu. Hovorí toto:

Ak ste si takí istí, že "Palestína (krajina) existovala počas značného obdobia zaznamenaných dejín", potom očakávam, že o tejto palestínskej krajine budete schopní zodpovedať niekoľko základných otázok:

Kedy a kým bola založená?

Aké boli jej hranice?

Aké bolo jej hlavné mesto?

Ktoré veľké mestá mala?

Čo tvorilo základ jej hospodárstva?

Akú mala formu vlády?

Môžete menovať aspoň jedného palestínskeho vodcu pred Arafatom?

Bola zvrchovaná Palestína niekedy uznaná za krajinu, ktorej existencia, v tom čase alebo teraz, neponechávala žiaden priestor na interpretáciu?

Akým jazykom sa hovorilo v Palestíne?

Aké bolo v Palestíne prevládajúce náboženstvo?

Aký bol názov jej meny? Vyberte si akýkoľvek dátum v dejinách a povedzte nám, aký bol približný menový kurz palestínskej peňažnej jednotky vo vzťahu k americkému doláru, nemeckej marke, britskej libe, japonskému jenu alebo čínskemu jüanu v daný deň.

A nakoniec, keďže dnes žiadna taká krajina nejstuuje, čo spôsobilo jej zánik a kedy sa to stalo?

A tu je najmenej uštípačná otázka zo všetkých: Ak sú ľudia, ktorých mylne nazývate "Palestínčanmi" niekým iným ako bežnými Arabmi zhromaždenými z celého arabského sveta alebo odtiaľ vyhostenými, ak majú naozaj pôvodnú etnickú totožnosť, ktorá im dáva právo na sebaurčenie, prečo sa nikdy nepokúsili stať sa nezávislými predtým, ako Arabi utrpeli zdrvuujúcu porážku v šest'dňovej vojne?

Dúfam, že sa vyhnete pokušeniu vidieť v dnešných "Palestínčanoch" biblických Filištíncov: nahradenie dejín etymológiou tu nebude fungovať.

Každému, komu na tom záleží, by mala byť zrejmá táto pravda. Arabské krajiny sa nikdy nevzdali túžby zničiť Izrael; živia ju dodnes. Keďže na to mali čas, ale opäť sa im nepodarilo dosiahnuť svoj úkladný zámer vojenskými prostriedkami, rozhodli sa bojovať s Izraelom cez zástupcov.

V skutočnosti je len jeden spôsob, ako dosiahnuť mier na Blízkom východe. Arabské krajiny si musia priznať a prijať svoju porážku vo vojne proti Izraelu a ako porazená strana by mali zaplatiť Izraelu odškodné za viac ako 50-ročné pustošenie, ktorého sa v ňom dopustili. Najvhodnejšou formou takého odškodnenia by bolo odstránenie svojich teroristických organizácií z izraelskej krajiny a akceptovanie odvekej izraelskej suverenity v Gaze, Judsku a Samárii.

Modlím sa, aby Spojené štáty a Izrael priviedli v tejto vojne svet k víťazstvu. Popremýšľajte nad tým; nie je iná možnosť, nech ste kresťanom, Židom alebo dokonca, či tomu veríte alebo nie, moslimom.

KNESSET SCHVÁLIL NOVÚ VLÁDU

Predsa vlády Ariel Šaron získal 27. februára súhlas Knessetu na zostavenie 30. národnej vlády, pričom sa zaviazal, že jeho prioritou bude stabilizácia ekonomiky a obnovenie prosperity.

Šaronova 68-členná koalícia pozostáva len zo štyroch frakcií: Likudu (40 členov Knessetu), strany, ktorá je považovaná za mierne pravicovú; Šinui (15), sekulárnej strany; Národnej únie (7), pravicovej strany a Národnej náboženskej strany (6), ktorá je ortodoxnou náboženskou stranou. Počas Šaronovho prvého obdobia v úrade boli strany vo vláde v dvojnásobnom počte. Kabinet má mať celkovo 24 ministrov. Niekoľko posledných dní bolo naplnených mnohými prehrami pri súperení politikov o tie najatraktívnejšie pozície. Dohoda, ktorá sa uzavrie s jednou politickou stranou

o vládných kreslách, ktoré zaujmú jej najvyšší predstavitelia spôsobí, že iní, ktorí dúfali, že získajú tieto posty, sa začnú šplhať, aby si zaistili dobré pozície pre seba a pre svoju stranu.

K nečakanému zvratu došlo, keď bol bývalý predseda vlády Benjamin Netanjahu požiadaný, aby sa stal ministrom financií namiesto ministrom zahraničných vecí, ktorým je v súčasnosti. Hoci to spočiatku odmietol, keď začalo byť zjavné, že si neudrží post ministra zahraničných vecí, keďže Šaron ho už dal Silvanovi Šalomovi, súčasnému ministrovi financií, Netanjahu zmenil svoje rozhodnutie a prijal kreslo ministra financií. Väčšina ľudí v krajine je spokojná, pretože Netanjahu má akademickú hodnosť v oblasti ekonómie.

Ehud Olmert, bývalý starosta Jeruzalema, dúfal, že dostane kreslo ministra financií, avšak nakoniec sa uspokojil s ministrom obchodu a priemyslu. Bol tiež menovaný za zastupujúceho predsedu vlády a túto úlohu prevezme v čase Šaronovej choroby alebo neprítomnosti v krajine. Predsedom vlády bude aj v prípade Šaronovej smrti, v medziobdobí pred novými voľbami a zostavením vlády.

Ďalšie špičkové posty sú rozdelené nasledovne: ministrom vnútra, čo je jedna z najsilnejších pozícií, má byť Avraham Poraz, člen Šinui. Tommy Lapid, predseda Šinui, má byť ministrom spravodlivosti. Šaul Mofaz zostane ministrom obrany.

Vo svojom príhovore neskoro v noci, v ktorom predseda vlády Šaron predstavil svoj nový kabinet Knesetu, potvrdil, že koalíčné smernice nevyžadujú, aby ministri podporovali palestínsku štátnosť. Šaron ďalej povedal, že takýto návrh by dali odhlasovať, ak by sa niekedy dosiahla mierová dohoda. Povedal, že s cieľom získať mier je Izrael pripravený urobiť "bolestivý kompromis", avšak nie v základných bezpečnostných otázkach. "Politický proces smerujúci k skutočnému mieru musí vychádzať z lekcií, ktoré sme sa naučili," povedal Šaron. "Ľudia Izraela milujú mier. Na dosiahnutie mieru sú pripravení urobiť bolestivý kompromis."

Avšak palestínska štátnosť, za ktorú sa zasadzuje prezident USA George W. Bush, ako časť širšieho mierového plánu, ktorý požaduje aj palestínsku reformu, je "v koalícii spornou otázkou," povedal Šaron. Šaron prisľúbil, že ak sa taký návrh objaví ako časť mierovej dohody, bude predložený na hlasovanie vláde.

Rebecca Brimmer, medzinárodná výkonná riaditeľka, Bridges for Peace, Jeruzalem

SPRÁVY ZO SLOVENSKA

BÁNOVCE NAD BEBRAVOU – Tridsaťpäť pomníkov poškodili neznámi vandali na židovskom cintoríne v Bánovciach nad Bebravou. Stalo sa to zrejme v noci z pondelka na utorok a podľa správkyne Alžbety Schickovej je to už štvrtý vandalský útok.

Viacere náhrobky sa dolámali, vandali dokonca nakreslili pri vstupnej bránke do snehu hákový kríž. Židovský cintorín susedí so sídliskom. Jana Š., ktorá býva v jednom z panelákov, v pondelok večer počula zúrivy štekot a zavýjanie psov strážiach firemný areál oproti cintorínu. “Bánovce sú fašistické mesto. Nečudujem sa, že to urobili,” tvrdí. Podľa nej sa v minulosti hákové kríže a protižidovské nápisy objavili aj v centre mesta.

Prípado vyšetruje polícia, predbežne škodu odhaduje na 100-tisíc korún. V minulosti sa v jednom prípade policajtom podarilo vypátrať páchatel'ov. Súd im vymeral pokutu, z ktorej správkyňa zabezpečila opravu poškodených náhrobkov. “Teraz sú poškodené tie isté hroby,” povedala Schicková.

V 19. storočí žilo podľa dostupných prameňov v Bánovciach asi 500 Židov z celkovo 2500 obyvateľov. Komunita mala aj svojho rabína a richtára. Na židovskom cintoríne sa v súčasnosti už nepochováva. Na pomníkoch sú prevažne hebrejské a nemecké nápisy. [TASR, 22. 1. 2003]

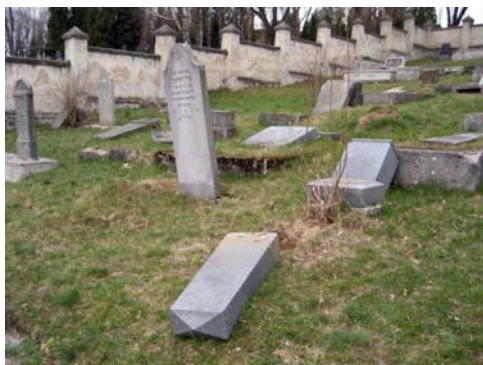

BÁNOVCE NAD BEBRAVOU – Iba pár dní potrebovali policajti z Partizánskeho a Bánoviec nad Bebravou, aby odhalili vandalov, ktorí zničili židovský cintorín v Bánovciach nad Bebravou. Vyšetrovatel' štyroch mladistvých obvinil z trestných činov výtržníctva, poškodzovania cudzej veci a podpory a propagácie hnutí smerujúcich k potláčaniu práv a slobôd občanov. Traja pätnásťroční a jeden o rok starší mládenec z Bánoviec nad Bebravou zničili náhrobné kamene na bánovskom židovskom cintoríne. V piatok 17. januára preliezli plot a zničili asi 15 náhrobných kameňov. Ako svoju vizitku do snehu nakreslili hákový kríž. Vandalstvo si zopakovali aj v sobotu 18. januára. Podľa ich výpovedí na cintorín ich viedlo to, že nesympatizujú so židovskými občanmi, ale s hnutím skinheads. Židovský cintorín v Bánovciach nad Bebravou bol už v minulosti niekoľkokrát zničený.

[SITA, 28. 1. 2003]

Ako kresťania si musíme uvedomiť, že u 15 ročných chlapcov pod vplyvom hnutia skinheads sa formuje rasová nenávisť voči židom. Nesmieme zostať v úzadí a ticho nesúhlasit'. Je pre nás výzvou vyjadriť svoj postoj na verejnosti a modliť sa k nášmu Bohu za jeho milosť a spravodlivosť. Prihovárajte sa za cirkev, aby komunikovala Božie plány pre židov a Izrael, aby bol potlačený antisemitizmus na Slovensku, a aby bol dostatok financií na opravu cintorína. Radi by sme finančne prispeli Židovskej náboženskej obci v Bánovciach nad Bebravou a tak boli pre nich požehnaním a priniesli svetlo do situácií, kde je tma. Prosíme i vás, aby ste sa k nám pridali. Vaše príspevky posielajte na účet resp. adresu uvedenú na zadnej strane mesačníka (var. symbol 555).

Chevra tím

Fotografie z našej návštevy cintorína v apríli tohto roku.

„Na tvojich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy tedy, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

MÚR MODLITEB

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Marec 2003 / Židovský rok 5763

ZÁVEREČNÉ ODPOČÍTAVANIE PRED VOJNOU

“Hospodin je mojím svetlom a mojím spasením – koho sa budem báť?! ... Keby sa vojsko rozložilo táborom proti mne, nebude sa báť moje srdce; keby povstala proti mne vojna, i v tom sa ja nadejem.” (Ž. 27:1,3)

V čase, keď píšem tento list, Spojené Štáty a Veľká Británia boli ešte v prípravách na vojnu s Irakom. Hoci sa zdá, že Spojené Štáty by túto vojnu mohli bez problémov vyhrať, vždy je možnosť, že neočakávané faktory zohrajú prekvapujúcu úlohu (čo sa aj stalo pozn. redaktora). Izrael sa pripravoval a naďalej sa pripravuje, ale tá možnosť nepredvídateľného vývoja drží každého vo vypätí. Aj celý svet akoby sa chystal na nejaký veľký konflikt. Vodcovia slobodných krajín sa roky obávali, že jadrové zbrane by sa mohli dostať do rúk šialenca. A napokon sa dostali: severo-kórejský Kim il Jong, ktorý si o sebe myslí, že je akýsi poloboh, sa Ázii a dokonca aj Spojeným Štátom vyhráža jadrovou paľbou. Existujú taktiež obavy, že Al-Kaida má alebo môže získať jadrové zbrane. Keď Spojené Štáty nariadia svojim občanom, aby odizolovali izbu, je to znamenie, že situácia je zlá. Modlime sa za Božiu ochranu, ale najmä sa modlime, aby bol Boh oslávený a jeho Syn sa stal Záchrancom mnohých.

“lebo ma ukryje vo svojom stánku v zlý deň; skryje ma v skrýši svojeho stánu; vyzdvihne ma na skalú.” (Ž. 27:5)

KDE SÚ ZBRANE?

“Ale ty, ó Hospodine, si štítom vôkol mňa; si mojou slávou a ten, ktorý povyšuješ moju hlavu.” (Ž. 3:4)

- **Volajte k Pánovi**, aby bol Štítom Izraelu proti všetkým zbraniam, ktoré boli proti nemu vytvorené.

Doteraz sa predpokladalo, že Saddámove zbrane hromadného ničenia sú asi niekde v Iraku, v nejakom podzemnom sklade na odľahlom mieste, pod ulicami Bagdadu,

v neznámom paláci a na podobných miestach. Jeden disident (podľa Debkafile) povedal, že zbrane sú na neobyčajných miestach, no stále v Iraku. Podľa inej teórie boli zbrane prepašované do Sýrie alebo dokonca do Libanonu. Teraz sa objavila nová hrozivá možnosť: tri obrovské nákladné lode, ktoré pod vlajkami troch rôznych krajín od minulého novembra križujú Indický oceán. Odkedy opustili prístav, ani jedna z nich neutržiava rádiový signál a ich kapitáni odmietli poskytnúť informácie ohľadom nákladu alebo cieľa lode. Americkí a britskí predstavitelia sa obávajú, že na ich palube by mohli byť Iracké zbrane hromadného ničenia.

Hoci Izrael je pripravený na akýkoľvek letecký útok, stále je tu reálna hrozba oživenia “umŕtvených teroristických jednotiek” v rámci jeho hraníc. Odhalenie teroristických buniek, ktorých členmi boli izraelskí Arabi žijúci a pracujúci na izraelskom území – dokonca aj v Jeruzaleme – za posledných niekoľko mesiacov dáva tušiť túto novú a nebezpečnú situáciu. A toto môže byť len vrchol ľadovca. Keď sa pozrieme už len na Hamas, ktorý vyzýva Irak, aby samovražednými útokmi ohrozoval Spojené štáty, niet pochýb, že Saddám má dostatok prívržencov, ktorí sú ochotní a pripravení preniesť do Izraela chemické alebo biologické zbrane.

- **Modlite sa**, aby všetky podobné pokusy boli včas odhalené a zmarené.
- **Proste Boha**, aby odhalil, kde sú ukryté Saddámove zbrane a aby dal múdrosť koalíčným silám pri rozhodovaní, ako s nimi naložiť.
- **Prihovárajte sa** za všetkých nevinných ľudí, aby Saddám Hussein nemohol predĺžiť už aj tak dlhý zoznam životov svojich obetí.

“...Pán, ktorý aj osvieti skryté veci tmy...” (1 Kor. 4:5)

ARIEL ŠARON ZVOLÁVA VLÁDU

“aby počúval múdry a pribral naučenia, a rozumný aby nadobudol schopnosti spravovať.” (Pr. 1:5)

- **Modlite sa** za premiéra, aby vedel viesť novú koalíčnú vládu, ktorú zostavuje. Doteraz podpísali strany Likud a Národná náboženská strana (NNS) predbežnú dohodu o vytvorení vlády, ktorá by mala byť tvorená stranami Likud, NNS a Šinnui. Niektorí už teraz Šaronovi vytýkajú, že “zvolil pravicovú extrémistickú vládu, ktorá nebude podporovať mierový proces”. Za daného stavu vecí bude premiér predsedat' stredo-pravicovej koalícii 61 členov Knesetu: 40 za stranu Likud, 15 za stranu Šinnui a 6 za NNS. Zatiaľ je možnosť, že sa k nej pridá aj niekto iný. Vývoj vlády ovplyvňuje vývoj celého Izraela, aspoň v blízkej budúcnosti. Bez ohľadu na to, aká vláda nakoniec vznikne, Šaron má v úmysle rokovať s Palestínčanmi o ich budúcom štáte.
- **Prihovárajte sa** za staroveké vrchy Izraela, ktoré sú Božím vlastníctvom a za ľudí, ktorí na nich žijú.

- **Proste Boha**, aby zmaril všetky diskusie o Palestínskom štáte, aby k ničomu nevedli a aby zem mohla zostať v rukách Božieho vyvoleného ľudu.

“Preto teraz takto hovorí Hospodin, Bôh Izraelov...: Hľa, shromažďím ich zo všetkých zemí, ... a navrátim ich na toto miesto a spôsobím to, aby bývali bezpečne. A budú mi ľuďom a ja im budem Bohom.” (Jer. 32:36-38)

NEOBYČAJNÉ PODOBY ANTI-SEMITIZMU

“Preto takto hovorí Hospodin domu Jakobovmu, ten, ktorý vykúpil Abraháma: Teraz sa už nebude hanbiť Jakob, ani už teraz nebude bľadnúť jeho tvár...A tak poznajú tí, ktorí blúdia duchom, rozum, a reptáci sa naučia tomu, čo hovorí naučenie.” (Iz. 29:22,24)

- **Modlite sa**, aby rozumne uvažujúci ľudia nestratili pri nových závratných podobách a premenách anti-semitizmu orientáciu.

Naposledy sa objavila nová tzv. konšpiračná teória o raketopláne Columbia. V nej anti-semitistickí extrémisti a teoretici naznačujú, že tragédia vesmírnej rakety bola zinscenovaná Izraelom a Spojenými štátmi, aby odpútali pozornosť od súčasných udalostí na Strednom Východe. Jedna verzia teórie dokonca označuje Ilana Ramona za špióna, ktorý celý čas vo vesmíre zhromažďoval informácie o Iraku. “Ani v takýchto bolestných časoch pre americký národ (a takisto pre Izrael) anti-semitisti a štváči nevedia mlčať,” povedal Abraham Foxman, národný riaditeľ ADL. Moslimovia si všetko vysvetlili po svojom, keď povedali, že raketa niesla “trojicu zla ... Američanov, Izraelčana a Hinduistu – trojicu zla, ktoré stojí proti Islamu.”

- **Žiadajte Boha**, aby umlčal ústa tých, ktorí iba nezmyselne a hlúpo bľabocú.
- **Proste Boha**, aby odhalil vnútorné zlo anti-semitizmu; proste Ho, aby ľudia pochopili klamstvá zabudované do Islamu, a aby mnoho Moslimov mohlo byť spasených.

“V tvojej ruke sú moje časy. Vytrhni ma z ruky mojich nepriateľov a z moci tých, ktorí ma prenasledujú. ...Nech zanemejú ľživé rty,...” (Ž. 31:16,19a)

BELGICKÝ ANTI-SEMITIZMUS

“lebo chceli na teba uvaliť zlé; zamýšľali lest', no, nebudú môcť vykonať;” (Ž. 21:12)

- **Proste Boha**, aby obrátil belgickú právnu trúfalosť proti jej vlastným zástancam. V roku 1993 belgický parlament schválil zákon, ktorý Belgicku umožňuje prejednávateľ aj prípady z iných krajín, ak sa týkajú “zločinov proti ľudskosti”. Belgičania ho chcú využiť aj proti Arielovi Šaronovi a po skončení jeho pôsobenia na poste izraelského predsedu vlády vyšetrovať, akú úlohu zohral v masakrach v Sabre a Šatille v Libanone. Existujú štyri dôvody, prečo je tento úmysel absurdný a môže sa Belgicku dokonca vypomstiť. (1) Šarona už

“preverila” špeciálna komisia v Izraeli a potvrdila, že je nevinný z akejkoľvek priamej kriminálnej činnosti; (2) podobné prípady proti Arafatovi, Saddámovi, Pinochetovi a iným ležia na policiách belgického súdu akoby zabudnuté; (3) Belgicko samotné má na svedomí nevýslovné násilie v Kongu; (4) Belgicko nemá žiadne medzinárodne uznané právo prešetrovať prípady, ktoré prináležia zvrchovaným zahraničným silám a nijako sa ho netýkajú.

- **Modlite sa**, aby Boh posilnil Ariela Šarona v jeho úsilí viesť krajinu s touto “hrozbou” vznášajúcou sa nad jeho hlavou.

“Nevydaj ma do ľubovôle mojich protivníkov; lebo povstali falošní svedkovia proti mne i ten, kto srší ukrutnosťou.” (Ž. 27:12)

SLÁVA BOHU ZA DÁŽĎ

“Či sú medzi márnosťami pohanov niektoré také, ktoré by daly dážd’? Alebo či azda samy nebesia dávajú privaly? Či nie si to ty, Hospodine, náš Bože? Preto očakávame na teba, lebo ty činíš to všetko.” (Jer. 14:22)

- **Ďakujte Bohu** za tohtoročné hojné dažde. Aj teraz, keď sa pozriem von oknom, vidím, ako sa leje dážd’. S prestávkami pršalo skoro celý mesiac a takisto aj mesiac pred tým. Tohtoročná zima bola nakoniec jednou z najmokrejších za posledné roky. Kinneret stúpol o viac ako 2 metre a stúpa ďalej. Už teraz je nad hranicou minima a je nádej, že do konca dažďov stúpne ešte aspoň o meter. Krajina je omnoho lepšie pripravená na leto, ako sa pôvodne očakávalo. A hoci môže trvať ešte niekoľko rokov, kým sa Kinneret celkom naplní, je pravdepodobné, že toto leto sa udrží nad hranicou minima. Nech vás Boh požehná za vernosť na modlitbách za Izrael.
- **Chváľte Boha** za Jeho štedrosť a proste Ho, aby všetci obyvatelia tejto krajiny zaobchádzali s touto vzácnou kvapalinou šetrne.

“A vylejem na dom Dávidov a na obyvateľa Jeruzalema Ducha milosti a pokorných prosieb... Izraelu, čakaj na Hospodina, lebo u Hospodina je milosť a hojné u neho vykúpenie.” (Zach. 12:10; Ž. 130:7)

V mene Mesiášovom,
Lonnie Mings

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Apríl 2003 / Židovský rok 5763

ČO BUDE PO VOJNE

“A odplatím Babylonu a všetkým obyvateľom Chaldejov všetko ich zlé, ktoré činili na Sione pred vašimi očami, hovorí Hospodin.” (Jer. 51:24)

Väčšina ľudí sa domnieva, že koalíčné sily vo vojne v Iraku zvíťazia, aj keď boje nemusia byť také krátke, ako niektorí predpokladali. Bojová sila USA a Veľkej Británie znásobená Božou pomocou Saddámov režim určite ukončí. Izrael sa teší na Stredný Východ bez Husseina, no dôsledky druhej vojny v zálive nemusia byť pre Izrael len dobré. Po prvé: v prípade, že koalícia bude úspešná, môže byť Izrael nútený prijať dvojštátny mierový plán vydaný Štvorkou (OSN, EÚ, USA a Rusko). Inými slovami, Palestínsky štát už možno klope na dvere. Mnohí Izraelskí predstavitelia sú vlastne už teraz pripravený tento plán prijať. Na druhej strane, ak Amerika v Iraku neuspje, Izrael bude musieť zaujať postoj voči diktátorovi. Ak bude Izrael musieť ísť proti Saddámovi Husseinovi, antisemitizmus sa rozrastie ako huby po daždi. Preto ani jedna z vyhladiok neveští pre Izrael ľahké chvíle. Predsa by však bolo jednoduchšie jednať so Štvorkou ako so Saddámom a preto je potrebné modliť sa za úspech vo vojne.

- **Modlite sa** za rýchle víťazstvo Koaličných síl v Iraku. Bez takéhoto víťazstva bude vojna vnímaná ako víťazstvo Allaha a terorizmus vo všetkých svojich formách sa rozšíri.

IZRAEL JE ZATIAĽ V BEZPEČÍ

“Blahoslavený si, Izraelu! Kto je podobný tebe, ľude, zachránený Hospodinom, štítom tvojej pomoci, a ktorý je mečom, tvojou pýchou! Preto sa ti budú lichotne korit' tvoji nepriatelia. A ty budeš šliapať po ich výšinách.” (5 M. 33:29)

- **Ďakujte Bohu**, že vojna v Iraku sa svojím doterajším priebehom Izraelu nedotkla. Spojeným Štátom a Veľkej Británii sa podarilo zaistiť západný Irak a Izraelu nehrozí žiadne nebezpečenstvo. Ak aj Saddám má zbrane hromadného ničenia a prostriedky na ich dopravu, zatiaľ sa ich nerozhodol použiť. Všetci si uvedomujú, že nebezpečenstvo ešte celkom neprešlo, ale situácia vyzerá omnoho lepšie. Izraelská vláda počká niekoľko dní, kým koalíčné sily získajú úplnú kontrolu nad západným Irakom a potom pravdepodobne zníži celonárodný stav pohotovosti. Môžeme iba chváliť Boha Izraelu, že sa stará o svoj ľud.
- **Vzdávajte vďaku** aj za doterajší úspech koalíčných síl. Hoci vojna ešte neskončila, Spojenci sa vytrvalo približujú k Bagdadu a režim Saddáma Husseina sa blíži k svojmu koncu.

- **Proste** Boha, aby chránil tých vojakov, ktorí sa dostali do irackého zajatia.
- **Modlite sa**, aby Boh po vojne ustanovil v Iraku demokratickú vládu, ktorá bude uznávať právo Izraela na existenciu.

TERORIZMUS POKRAČUJE

“Kto vyleje krv človeka, toho krv bude vyliala človekom, lebo na obraz Boží učinil Bôh človeka.” (1 M. 9:6)

Napriek snahám Hosniho Mubaraka a niektorých palestínskych vodcov zastaviť samovražedné bombové útoky a iné teroristické aktivity najmä v rámci Zelenej línie, isté zložky Palestínskych obyvateľov sú zdá sa odhodlané pokračovať v krviprelievaní. Jeden z posledných incidentov sa odohral v Haife v oblasti Carmelia, kedy pri výbuchu autobusu zahynulo 17 ľudí medzi nimi niekoľko tínedžerov a 53 utrpelo zranenia. Jednou z obetí bola aj mladá Abigail Litle (14 r.), ktorej smrť a pohreb novým spôsobom zjednotili Ameriku a Izrael. Ešte nikdy nebola izraelská verejnosť tak súciteľne naklonená voči kresťanom. “Abigail,” povedal jeden izraelský tínedžer, “odteraz budeš naším strážnym anjelom.”

- **Modlite sa** za mladých ľudí tu v Izraeli, či už kresťanov alebo židov, a proste, aby ich Boh chránil.
- **Volajte** k Bohu za zastavenie teroristických útokov, ktoré postupne odčerpávajú z Izraela život a ducha.

“Ba i na krídlach Tvojho rúcha sa nachodí krv duší chudobných ľudí nevinných.” (Jer. 2:34)

Medzi židovskými obyvateľmi Hebronu útoky prelomili hrádzu hnevu a násilia voči Palestínčanom. Osemsto členná židovská komunita v Kiryat Arbe utrpela ďalšiu ranu v podobe masakry rabína Eli Horowitza a jeho manželky Diny, ktorý sa odohral v jeden piatkový večer. Teroristi sa často vlamujú do osád prezlečení do bielych košiel a s čiapočkami – *kipou*- na hlave, aby nikto nezistil, kto sú, až kým nezačnú strieľať. Tak sa to stalo aj nedávno v deň Šabat. Podľa správ bolo krviprelieanie v Kiryat Arbe príliš veľa aj pre najsilnejších. Je zázrak, že boli “iba” dve obete.

- **Úpenlivo proste**, aby Boh chránil židovskú komunitu v Hebrone, v jednom z najstarších izraelských svätých miest, také dôležité v Božích očiach.
- **Proste**, aby Boh nedovolil židovským obyvateľom v Hebrone preberať pomstu do vlastných rúk, ale aby ju prenechali IBS a Bohu, pretože ako samozvaní pomstítelia by situáciu ešte viac skomplikovali.

“... tí, ktorí boli zo synov Júdových, bývali v Kiryat-arbe a v jej vsiach ...” (Neh.11:25)
“A Jakob prišiel k Izákovi, svojmu otcovi, do Marme, do mesta Arby, ktoré je Hebron, kde pohostínal Abrahám a Izák.” (1 M. 35:27)

KROKY PALESTÍNSKEJ SAMOSPRAVY K DEMOKRACII

“Leť je v srdci tých, ktorí vymýšľajú zlé; ale tí, ktorí radia to, čo donáša pokoj, majú radosť.” (Pr. 12:20) “Blahoslavený človek, ktorý našiel múdrosť, a človek, ktorý nadobudol múdrosť.” (Pr. 3:13)

- **Ďakujte Bohu**, že PS podstupuje jednoznačné kroky k demokracii, síce malé a váhavé, ale predsa.

Po mesiacoch nátlaku zo strany Izraela a medzinárodného spoločenstva (zastúpeného Štvorkou) Arafat konečne súhlasil s vymenovaním predsedu vlády. Na tento post si vybral Mahmouda Abbasa známeho tiež pod menom Abu Mazen. Abbas ponuku prijal, hoci to ešte nie je oficiálne potvrdené. Zdá sa však, že Arafat by najradšej nikoho nemenoval a preto sa snažil obráť Abbasa o všetku moc ešte predtým, ako do úradu nastúpi. Dosiahnuť to chcel dodatkami k návrhu zákona, ktorým sa upravujú povinnosti predsedu vlády. Napríklad si Arafat chcel ponechať kontrolu nad vymenovávaním členov vlády. Palestínsky zákonodarný zbor však nevidane zvrchovaným spôsobom zbavil Arafata časti jeho vplyvu. “Hlasovaním 69 ku 1 sa naštrbila Arafatova politická dominancia, pretože mu odopreli právomoc odsúhlasovať členov kabinetu, ktorí budú podliehať novému premiérovi.” (*JPost*, 19. marca) Palestínčania samozrejme nie sú pripravení zaviesť voľnú spoločnosť západného štýlu, no tieto malé krôčiky k demokracii môžu byť pre Izrael len dobré.

- **Modlite sa**, aby Boh spôsobil, že Arafat jednu po druhej príde o svoje právomoci a podľa Božieho plánu v správnom čase sa tento zlý diktátor a terorista nenávratne stratí.

HROZBA HIZBALLÁHU A IRÁNU

“... Lebo od severa príjde dym, ani nebude niktorého, ktorý by sa oddelil od jeho zhromaždení a nedostavil sa.” (Iz. 14:31)

- **Pozdvihujte** pred Boha severnú hranicu Izraela a modlite sa, aby zostala pokojná. Podľa niektorých správ Hizballáh začal rozmiestňovať popri hranici s Izraelom rakety typu Kaťuša. Je všeobecne známe, že Hizballáh hľadá každú zádrapku, aby mohol bojovať s Izraelom. Názov “Hizballáh” znamená v preklade “Božia armáda”, preto jediným cieľom existencie tejto skupiny je pokračovať v bojoch s Izraelom. Ak sa nebojuje, Hizballáh nie je potrebný. Večer 18. marca vystrelili na Západnú Galileu protiletcké granáty. Podľa nich to bola reakcia na údajné porušovanie Libanonského vzdušného priestoru lietadlami Izraelských vzdušných síl. Ako odpoveď na bezpečnostné opatrenia Izraela tiež posilňujú svoju prítomnosť v zónach OSN.

Nový nepriateľ: treba poznamenať, že v Iráne existujú skupiny, podľa ktorých by zaangažovanosť Spojených Štátov v Iraku mohla znamenať “začiatok jeho konca”. Predstavujú si, že kým sú Spojené Štáty uviaznuté v Iraku, dal by sa otvoriť silný front proti Izraelu. V nadväznosti na to Irán urýchlí dodávky vojenského materiálu určené jeho libanonskému spojencovi Hizballáhu a nedávno prijal v Teheráne veľkú delegáciu

z Palestíny, ktorú tvorili zástupcovia hnutia Hamas a Islamského džihádu. Rafsanjani svojim palestínskym hosťom hovoril o “nových možnostiach, ako zničiť Sionistickú spoločnosť”. Vyhlásil, že “rozsiahle a opakované mučenícke akcie” v Izraeli by v spojení s otvorením “druhého frontu” z Libanonu mohli úplne zmeniť situáciu.

- **Modlite sa** za uvoľnenie napätia na severnej hranici, aby Izrael nemusel odčerpávať svoje vojenské sily na hliadkovanie v tejto oblasti.
- **Modlite sa tiež**, aby bol Izrael ostražitý a informovaný o všetkých možných krokoch proti nemu zo strany Iránu.

“Pozdvihnite svoje oči a vidzte tých, ktorí prichádzajú od severa!” (Jer. 13:20a)

“A vystrie svoju ruku na sever a zahubí (ich) ...” (Sof. 2:13a)

SNEH A DÁŽĎ!

“Či si prišiel voľakedy k pokladom snehu a poklady kamenca si videl?” (Jób 38:22)

- **Oslavujte Hospodina** za ten úžasný sneh a dážď, ktoré padali v posledných týždňoch.

Práve vo chvíli, keď sme už chceli povedať: “Vďaka, Pane, toto bude celkom stačiť,” meteorológovia oznámili, že sa chystá **silná** snehová búrka. Mnohí, medzi nimi aj samotný autor, boli asi skeptickí, pretože už bol koniec februára. No meteorológovia sa nemýlili a 25. februára v skorých ranných hodinách začal padať sneh. S prestávkami ďalej snežilo ešte dva dni. V Jeruzaleme sa na tri dni zrušilo vyučovanie. Dokopy nasnežilo niečo vyše 30 cm snehu. Mt. Hermone bol však doslova pochovaný pod asi 5 metrovou vrstvou snehu! Tieto dažde a sneh naplňajú Kinneret takým tempom, že stúpol už o vyše 3,4 metra a do dosiahnutia povodňovej úrovne mu chýbajú iba 2 metre. A stále stúpa. Boh je k svojmu národu dobrý.

“Lebo ako prší dážď a padá sneh s neba a viacej sa ta nevracia, ale napája zem a činí ju plodnou a úrodnou, ...tak bude moje slovo, ...: nevráti sa ku mne prázdne, ...” (Iz. 55:10-11)

- **Prosím, modlite sa nad'alej za túto krajinu v týchto závažných časoch. Ďakujem vám za vašu vernosť. Nech vás Boh požehnaná prostredníctvom modlitieb za Izrael.**

V Mesiášovom mene,
Lonnie C. Mings

Projekt MÚR MODLITIEB organizuje medzinárodná organizácia

Kresťanskí priatelia Izraela (CFI) so sídlom v Jeruzaleme:

CFI, P.O.Box 1813, Jerusalem 910 15, ISRAEL

E-mail: cfi@cfijerusalem.org; www.cfijerusalem.org

Na Slovensku a v Českej republike zabezpečuje tento projekt občianske združenie Chevra.

12 kľúčov k Izraelu v proroctvách dneška

Vyberáme jeden z kľúčov brožúrky „12 kľúčov k Izraelu v proroctvách dneška“. Autorom tejto publikácie je Clarence H. Wagner, prezident medzinárodnej organizácie *Mosty pokoja (Bridges for Peace)* so sídlom v Jeruzaleme.

Kľúč # 11

Boh urobí z Jeruzalema ohnisko pozornosti sveta, aby súdil národy.

Prorok Zachariáš jasne hovorí o Božom pláne pre Jeruzalem v posledných dňoch. Hovorí: *“Hľa, ja učiním Jeruzalem časou potácania všetkým národom na okolo, a bude aj na Júdu v obležení, na Jeruzalem. A stane sa toho dňa, že učiním Jeruzalem kameňom veľkej ťarchy všetkým národom; všetci, ktorí ho budú dvíhať, porania sa do krvi, a zhromaždia sa proti nemu všetky národy zeme... A stane sa toho dňa, že budem hľadať zahľadiť všetky tie národy, ktoré prídu na Jeruzalem”* (Zach. 12:2-3,9).

Zaujímavé je, že “toho dňa”, čo je znakom proroctva na označenie dňa v budúcnosti, Boh hovorí, že použije Jeruzalem ako normu, podľa ktorej bude súdiť národy sveta. Tak ako si Boh vždy používal Zem a ľud Izraela, aby ukázal národom Svoju slávu, robí to tak aj dnes. Individuálne je náš vzťah s Bohom založený na našom prežitku spasenia a našom návrate (tshuvah) k Pánovi. Ale národne môže Boh skúšať národ podľa jeho postoja k tomu, čo robí v zemi Izraela a v meste Jeruzalem. Toto je Boží lakmusový test: Rozumiete Môjmu plánu na spasenie sveta a podporujete Moju vôľu pre Jeruzalem, aby bol navrátený Môjmu ľudu Izraelu v príprave môjho skorého príchodu, alebo budete proti tomu bojovať?

Boh sľúbil, že tí, čo budú proti tomu bojovať zakúsia hnev samotného Boha. *“Porania sa do krvi.”* Nehovorí sa tu, že sa toto stane všetkým národom na zemi. Skôr sa tu hovorí, že toto zničenie postihne tie národy, ktoré bojujú proti Božím plánom pre Jeruzalem.

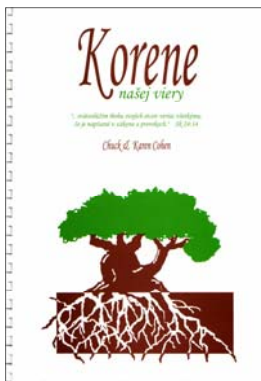
Otázka je pre nás dnes takáto: Ak Boh obnovuje Izrael pre príchod

Mesiáša, príde židovský Mesiáš do rozdeleného moslimského alebo jednotného židovského mesta, kde je Boh Izraela oslavovaný vo Svojom svätom meste? Tie národy, ktoré sa snažia znovu rozdeliť Božie mesto sú tými národmi, ktoré vystúpia proti Júde a Jeruzalemu, aby zakúsili Boží hnev. V posledných rokoch sme videli ako sa národy sveta spojili proti iným národom, ktoré chybili, napr.: Irak, Somálsko, Haiti, Srbsko, atď. Zatiaľ, čo toto bolo nutné pre tieto spurné krajiny, verím, že príde čas, kedy sa iné národy postavia proti Božím plánom pre Jeruzalem a židovský ľud, pretože Izrael je považovaný za spurný. Môžeme sa pýtať prečo? Pretože židia odmietajú dovoliť, aby bol Jeruzalem znovu rozdelený a jeho najposvätejšia časť daná pod Palestínsku správu ako hlavné mesto moslimského štátu – Palestíny. Národy sveta veria, že táto neústupčivosť na strane Izraela v rozdelení ich mesta je prekážkou k novému svetovému zriadeniu a ich “bohu” mieru.

*Tu vidíme ako vyrastá nové
pri starom v Jeruzaleme.
Budete podporovať Božiu vôľu,
aby bol Jeruzalem naďalej obnovovaný
ako nerozdelené hlavné mesto Izraela?*

Na ktorú stranu tohto argumentu sa prikloní váš národ? Budete za rozdelenie Jeruzalema, alebo proti? Iba cez modlitby a príhovory k vodcom vašich vlád môžete pracovať na uchovaní vášho národa od toho, aby bol jedným z tých, ktorí sa stavajú proti pokračovaniu zjednoteného Jeruzalema pod židovskou nadvládou. Uvedomte si však, že Písmo hovorí jasne: ak bude váš národ podporovať blokádu Jeruzalemu so zámerom opätovného rozdelenia mesta, bude Bohom prísne súdený.

KORENE NAŠEJ VIERY

Všetky základné učenia Nového zákona majú korene hlboko v Tanachu, preto je pre plné pochopenie týchto učení podstatné, aby sme sa zahlbili do ich hebrejskej pôdy. Ich biblický základ prenikal srdcia a mysle Ježiša a pisateľov Nového zákona. Len budovaním na týchto základoch mohol Duch Boží použiť týchto mužov pre vysvetlenie skutočného významu alebo pre „naplnenie“ Božieho prikázania.

Chuck a Karen Cohen
Jeruzalem, Izrael

Cena 80,- Sk

VÍTAZSTVO V MODLITEBNOM BOJI

Klejj Sjöberg (autor knihy) sa narodil v roku 1933 v Štokholme vo Švédsku ako najstarší syn zo šiestich detí. Keď mal 18 rokov, bezprostredne zakúsil Boha cez vieru v Ježiša Krista. Vo veku 23 rokov založil vo Švédsku svoj prvý zbor. V roku 1961 šiel do Pakistanu so svojou ženou Lenou a tam spolu slúžili 11 rokov, zakladali zbory a rozbiehali Biblickú školu plného evanjelia v Lahore. Po návrate do Švédska založil zbor v Järfälla, na predmestí Štokholmu. Desať rokov bol vedúcim príhovorcov za Švédsko. Od roku 1983 slúžil v mnohých krajinách na všetkých kontinentoch vyučovaním o modlitbe a o duchovnom boji a pracoval s modlitebnými hnutiami, ktoré sa modlili za mestá a národy.

Cena 70,- Sk

Ponúkame vám brožúrky, ktoré hovoria o histórii Izraela, proroctvách a židovských sviatkoch ako aj o jedinečnosti Jeruzalema.

**40 dôležitých
faktov
z histórie
Izraela**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

40,- Sk

**12 Klúčov
k Izraelu
v proroctvách
dneška**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

35,- Sk

**12 Klúčov
k pochopeniu
Izraela
v Biblii**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

Vianoce

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

Chanuka

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

**„Práve pre túto
chvilú“
- porozumenie
Purimu**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

**Pri zakúpení
všetkých brožúrok
naraz vám
ponúkame
zľavu 40,- Sk.
Spolu zaplatíte
220,- Sk**

**15 Klúčov
k pochopeniu
jedinečného
Jeruzalema**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

35,- Sk

**Lekcie
zo Šavuótu
(z Letníc)**

Clarence H. Wagner Jr.
(formát A5)

30,- Sk

Židovské piesne v hebrejčine

**NO-
CD**

**VÉ
a**

KADOSH (Svätý) - Michaela Záhorská
cena 330,- Sk za CD a 160,- Sk za MC
(250,- Kč za CD a 125,- Kč za MC)

Zoznam piesní:

Kadosh I
Yismechu Hashamayim
Ani Ma-Anim
Israel
lom
Lecha Dodi
Piha Patcha
Kadosh II

Schifni Kamayim
Gam Ki Elech Bege
Baruch Ha Ba
Yerushalayim, Hevenu Sha-
lom
Ruach
Yerushalayim Shel Zahav

Pre Slovenskú republiku:
Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina
Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,
012 22 Žilina
č.ú.: 107656253/7500 (SKK)

Pre Českú republiku:
Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec
Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,
739 61 Třinec
č.ú.: 180773659/0300 (CZK)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536

MC !!! E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk